תנועת הנוער התורני לאומי
הראשונה בישראל

וסניהם איש אל אחיו

ישום חזון תורני במציאות של מחלוקת

הנחיה ועריכה:
לירן גרוס

כתיבה:
הרב קובי בורנשטיין
אפרת שליסל
סימה יצחק
יובל גרנות
אביתר גילאי

עיצוב גרפי:
אורית קלינר

איור דמויות (בנספח דמויות):
רותם גרוס

בהוצאת:

תנועת הנוער התורני לאומי
הראשונה בישראל

עזרא - תנועת הנוער התורני לאומי הראשונה בישראל

רח' בית הדפוס 11, ירושלים

טלפון: 02-5371640 | פקס: 02-5372639

www.ezra.org.il Mhadracha@ezra.org.il

תנועת הנוער עזרא

© כל הזכויות שמורות, ירושלים, תשפ"ה

תוכן עניינים

הקדמת ראש בית המדרש התנועתי.....4
הקדמת מזכ"ל התנועה.....5

פעולה 1
מי שמביט בי מאחור

חבריא א'.....6
חבריא ב'.....38

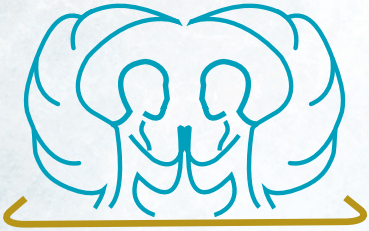

פעולה 2
פנים אל פנים

חבריא א'.....12
חבריא ב'.....46

פעולה 3
עם הפנים החוצה: לשמוע

חבריא א'.....28
חבריא ב'.....57

פעולה 4
עם הפנים פנימה: להשמיע

חבריא א'.....33
חבריא ב'.....63

נספח דמויות לתרגול.....69

הקדמת ראש בית המדרש התנועתי

בשנה הקודמת עסקנו ב"קדושה חוצה מחנות" בתקופה בה נחשפו המחלוקות הכבדות המשסעות אותנו. בחרנו לחפש את הדרך איך לנהל מחלוקת זו מתוך תודעה של חיבור בין המחנות השונים ומתוך עוגנים של קודש.
שנת המחלוקת הובילה לשנת המלחמה.
שנה זו דורשת מאיתנו תעצומות גדולות של גבורה ותקיפות בכדי לנצח את האויב האכזר ולבסס את עוצמתה של מדינת ישראל.
אמנם הבסיס ליכולת שלנו לנצח את אוייבנו היא חיזוק הברית שבתוכנו. זהו התנאי הראשון להצלחה - רק ביחד ננצח. אבל 'יחד ננצח' איננו סיסמה אלא זוהי קריאה, משימה ועבודה קשה.
כיצד ניתן ליחד לנצח? במיוחד שבתוכנו יש מחלוקות קשות וכבדות. עד כדי כך כבדות שלעיתים נראה לכל צד שהעמדות של הצד השני מביאות כיליון וחורבן על מדינת ישראל.
כהשראה לנושא זה הלכנו לליבת קודש הקודשים שלנו - למבנה של הכרובים על הכפורת.
הכרובים יכולים להיות בשני מצבים. שהם אינם מביטים זה אל זה או שפניהם איש אל רעהו.
כיצד אפשר לגרום לתהליך של המעבר ממצב של הסתר פנים זה מזה למצב של "פניהם איש אל רעהו"? זוהי עבודת הקודש של דורנו לסובב את עצמנו אל אחינו.
ואפשר לדרוש כאן שגם זו היא מעבודות הקשות שבמקדש, כי הרבה מניעות יש לכך.
הרי המחלוקת היא כבדה וכל מי שרוצה לקדם את הערכים שלו לא רוצה להתפשר עליהם אלא לזעוק אותם ולקדם אותם, והוא מאמין שתפקידו להיאבק על כך בכל לבבו ובכל מאודו. והוא נמצא כנגד מי שמחזיק בעמדה אחרת.
אז האם להסתובב אל עבר אחי פירושו לוותר על עמדתי ודעתי אמונתי וערכי? בוודאי שלא!
אז איך אפשר לשלב זאת?
איך אפשר להסתובב לעבר אחי מבלי לאבד את העוגן שלי?
איך אפשר להמשיך להניף את הדגל שלי מבלי לסגור את ליבי בפני ליבו של אחי ?
זוהי בהחלט מטרה מאתגרת ביותר, והיא דורשת למידה ותרגול.

אנחנו בחרנו בשנה זו ללמוד ולתרגל את התנועה הזו. את התנועה של להסתובב איש אל רעהו עם האמת שלי ועם הערכים שאני שואף לקדם ולהביא לעולם.

הרב קובי בורנשטיין
ראש בית המדרש התנועתי

הקדמת מזכ"ל התנועה

בחוברת שלפניכם אנו מבקשים לעסוק באתגר שמונח לפתחנו בשנה זו: אתגר של חיבור ואחווה בתוך מחלוקות עמוקות שמלוות אותנו כחברה.

השנה הקודמת התמקדה בניסיון לגשר על מחלוקות מתוך תחושת קדושה וחיבור בין המחנות השונים בחברה הישראלית. המטרה הייתה למצוא דרך שבה נוכל לנהל מחלוקות מתוך כבוד, חיבור, והבנה הדדית, תוך שמירה על העוגנים הערכיים של כל אחד מאיתנו.

השנה הזו הביאה איתה אתגר נוסף - אתגר המלחמה. במציאות זו, נדרשות מאיתנו תעצומות נפש גדולות כדי להתמודד מול אויב חיצוני אכזרי ולבצר את חוסנה של מדינת ישראל. המאבק החיצוני קורא לנו להתאחד, אך המחלוקות הפנימיות ממשיכות ללוות אותנו בעוצמה. כיצד נוכל לעמוד מול אתגרי ההווה כאשר בתוכנו קיימות מחלוקות כה קשות, לעיתים עד כדי כך שכל צד רואה בצד השני איום על ערכיו ועל עתיד המדינה?

בתוך מציאות זו, אנו מבקשים לשאוב השראה מהסמל העמוק של הכרובים שבקודש הקודשים - סמל המבטא את הכוח שבחיבור האנושי. הכרובים, שניתן לתארם במצב של פנים אל פנים או במצב של הסתר פנים זה מזה, מסמלים את הדילמה העמוקה של עמידה מול האחר תוך שמירה על ערכיי האישיים. כיצד ניתן להסתובב אל אחינו, לעמוד מולו, מבלי לוותר על האמת והעקרונות היקרים לנו?

החוברת שלפניכם מציעה פעולות שנועדו לעורר מחשבה ולסייע לנו להתמודד עם השאלות הללו. זוהי הזמנה ללמידה ולעבודה פנימית, לתרגול המורכב של עמידה על עקרונותינו תוך כדי פתיחת הלב לאחר. בסופו של דבר, רק מתוך הבנה עמוקה של אחדות בתוך השונות, נוכל להתמודד עם האתגרים שמונחים בפנינו כחברה וכעם.

חודש ארגון הוא הזדמנות עבורנו כתנועה לפתוח יחד את לימוד הנושא, ללבן אותו, להעמיק בו ולראות איך ניתן להביא אותו למציאות בישראל. אני קורא לכם, מדריכים ומדריכות, חג"ס וחניכים- להיות שותפים פעילים. להציע, להקשות, להוסיף ולראות איך יחד כולנו בונים את הקומה הבאה בעם ישראל.

חזקו חברים!

לירן גרוס
מזכ"ל התנועה

חבריא א' | פעולה 1

מי שמביט בי מאחור

מטרת הפעולה:

בפעולה זו החניכים יכירו לראשונה את הנושא השנתי, יעמיקו וילמדו על מצבי "גב אל גב" במערכות יחסים בין אנשים ובקבוצה.
החניכים יתנסו בחוויית מחלוקת, יביטו על סיפור מקרה מההיסטוריה של עמ"י, ויתבוננו על האתגרים שמביאה איתה ההתכנסות גב אל גב.

מבנה הפעולה:

1. דעות שונות
שלב פתיחה שמתמקד בזווית הייחודית של כל חניך ויוצר חיבור למצב הנוכחי במדינה ולתחושות האישיות של כל חניך, תוך הבנה שכל אחד מרגיש וחווה דברים אחרת.

2. נקודות מבט שונות
הכרות עם רעיון ה"פנים אל פנים" ו"גב אל גב" דרך סיפור הכרובים במשכן ודיון על רלוונטיות המצב גם לעם ישראל כיום.

3. פנינו לאן?
משחקי חוויה שממחישים את מצבי גב אל גב בקבוצה, את הקשיים שבתקשורת מוגבלת ואת הכאוס שנוצר במצבים של ניתוק וחוסר הבנה.

4. לימוד על הכרובים
קריאת קטע הנצי"ב מוולוז'ין על חורבן בית שני בעקבות מחלוקות, והבנה כיצד חשדנות ושנאת חינם עלולים לפגוע.

מהלך הפעולה:

1. דעות שונות

נפתח במשחק: מה אני אוהב?

ניתן כל פעם שני אופציות והחניכים צריכים להתחלק לפי ההעדפה שלהם.
נתחיל בדוגמאות פשוטות של מה הם מעדיפים בחיי היומיום ונתקדם לשאלות המביעות עמדות ודעות. **(נספח 1)**

מטרת המשחק: להראות שלכולנו יש דעות שונות. אנחנו לא חושבים אותו דבר ויכול להיות שלמרות שהסכמנו על הדבר הראשון, חשבנו אחרת בדבר השני.

מסקנת המשחק: "כשם שפרצופיהם שונים, כך דעותיהם שונות"

נשאל את החניכים: מבינים את המשפט? מה הוא מנסה להביע?

2. נקודות מבט שונות

נראה לחניכים תעתועי ראייה ונשאל אותם מה הם רואים. **(נספח 2)**
שימו לב שאת התמונה של הזקן יש להפוך.

נאמר לחניכים שבעצם למרות שאנחנו מסתכלים על אותו הדבר אפשרי שנראה דברים שונים.

3. פנינו לאן?

אחרי שהבנו שיש לנו דעות שונות אחד מהשני, ואף אם אנחנו התחלנו מאותו נקודה אולי נראה משהו אחר, נבין כיצד זה יכול להשפיע עלינו כשיש לנו מטרה שונה מהאנשים סביבנו, על ידי משחק קבוצתי שמדגים זוויות ראייה שונות, אנדרלמוסיה ובלבול, ומדגיש את חוסר שיתוף הפעולה.

>> אופציה א': משחק בריתות

- יש להכין מראש 2 חבילות פתקים כמספר החניכים בקבוצה. כל חניך מקבל פתק מסומן ומקופל כך שכלל הקבוצה מתחלקת לשתי תתי-קבוצות שוות (לדוגמה, קבוצת העיגולים וקבוצת הריבועים). לפני שהחניכים פותחים את עיניהם, מסבירים שאסור לדבר או להראות את הפתקים אחד לשני.

- החניכים מורידים ראשים, וכל חניך מקבל פתק. קבוצה אחת, הריבועים - תהיה התופסת והשנייה- נתפסת. החניכים מחזיקים את הפתקים בידיהם או בכיסים, מבינים את התפקיד- והמשחק יוצא לדרך!

- אם חניך מהקבוצה התופסת תופס חניך מהקבוצה הנגדית - הוא פוסל אותו; אם הוא תופס בטעות חניך מהקבוצה שלו - הוא נפסל בעצמו.

>> אופציה ב': מעניין ת'סבתא | לחניכים צעירים.

- נחלק את החניכים לשתי קבוצות, נרחיק אותן אחת מהשנייה, ונדאג שאיש לא מאזין או מדליף פרטי מידע לקבוצה השניה.
- נספר לכל קבוצה שהם כעת בני משפחה, הסבתא הגדולה - שכולם מעריצים חולה מאוד. ניתן לתת גם תפקידים ספציפיים- הרופא, הנכד הבכור, הבת שבהיריון וכמובן- הסבתא עצמה, ועוד... כיד הדמיון הטובה עליכם.
- כעת, נסביר לכל קבוצה את משימתה:

ניגש אל קבוצה א': נסביר להם שהזמן אוזל ושעליהם להשיג את קליפות התפוז בכל דרך אפשרית, אחרת סבתא שלהם לא תשרוד.

ניגש אל קבוצה ב': נסביר להם את אותו דבר לגבי מיץ התפוז.

נדגיש בפני כל קבוצה- השעון דופק והזמן קצר- וכל עיכוב עלול להחמיר את המצב. כל האמצעים כשרים, והשמועה אומרת שאין פרטנר לשיח, אה- ושבעקבות שפעת פרי הדר חמורה שהתפשטה בארץ, ושביתת עובדי הנמל שלא מאפשרת יבוא- אין עוד תפוזים.

>> אופציה ג'- טלפון שבור, למתקדמים:

- נחלק את החניכים לקבוצות, ונספר להם כי הם חלק ממחתרת סודית בעלת משימה חשובה.
- נבחר מתנדב מכל קבוצה, שיקבל מאיתנו שליחות מסתורית ובעלת משמעות לגורל האומה!
- כעת, נספר לו את פרטי המשימה, ומה על הקבוצה לעשות, ונבקש ממנו לשנן את כל הנאמר, ובדיוק רב.

המסר כולל פרטים קטנים ולא מוכרים (כמו שמות, תאריכים, ותיאורים מדויקים). לדוגמה: "מחר, בשעה חמש ושבע דקות בערב, ניפגש בבקתה הירוקה שבקצה העיר. עליכם לוודא בכניסתכם כי בחלון מונף צעיף ירוק ועליו מצויירות איגואנות. זה הסימן לצאת לפעולה: עליכם לאסוף בבקתה חרוז אחד, שני מסטיקים, ושלושה תיקי גב מסומנים. את הסימון תזהו מייד, מדובר בסמל המחתרת- אווזת זהב המנגנת בכינור. הסתירו את השלל בקרוון צוות, במגירה הורודה. עליכם להודיע לי באמצעות רצף של שלושה מספרים כי הצלחתם לבצע זאת "

- נבקש ממנו להעביר את המסר החשוב באופן מדוייק לחניך הבא ברשימה, שיעביר אותה לחניך שאחריו. נבקש מהחניך האחרון לחזור על המסר לפני הקבוצה- ולאחר מכן- נשווה למסר המקורי.

>> עיבוד:

- האם הרגשתם שאתם מצליחים לבצע את המשימה?
- איזה תחושות עולות בנו כאשר חסר לנו חלק מהתמונה?
- איך זה מרגיש- כשלא יודעים מה עושה/ רוצה הצד השני ובכלל, מה קורה כאשר אנחנו לא מצליחים לתקשר?

כרובים: נציג את הכרובים ואת החשיבות שלהם - החוויה של לעלות לרגל ולא לדעת לאיזה כיוון יהיו פני הכרובים.

סיום הפעולה: אם הייתם עולים היום לרגל מה הייתם מצפים לראות - לאיזה כיוון הכרובים היו פונים?

4. לימוד על הכרובים

נקריא לחניכים את הפסוקים המתארים את ציווי הכרובים (נספח 3)

נשאל את החניכים על מה מסתכלים הכרובים?

נסתכל שוב בפסוקים ונראה שהתשובה לא ברורה. כתוב שהם פונים אל אחד לשני אבל גם כתוב שהם פונים לפרכת.

המפרשים אומרים שהכרובים היו מסתובבים. הם היו מפנים את גבם אחד לשני ואת פניהם לפרכת כאשר המצב בעם היה שלילי - הרבה מחלוקות ושנאת חינם, לעומת זאת כשהמצב בעם היה חיובי הכרובים היו מפנים את פניהם אחד לשני.

נתאר לחניכים את הסיטואציה בה עמ"י עולה לירושלים. איך אנשים עושים את המסע הזה ברגל, מסע של שבועות. כולם מצפים לראות את הכרובים ולאן פניהם פונים. העם רוצה לראות האם הקב"ה מרוצה מהיחס שלהם אחד לשני או לא. האם הם מפיצים אהבת חינם או שנאת חינם. העם במתח עד שרואים מולם את הכרובים.

למדריך: מומלץ לנסות להאריך ולספר את הסיפור בעניין. להמציא אדם שעולה לרגל ומחכה בקוצר רוח לראות. המדריך צריך לנסות ליצור מתח. ליצור ציפיה לראיית הכרובים.

נסכם את הפעולה בשאלה: אם היינו עולים לבית המקדש כיום - מה היינו רואים? לאן היו פונים הכרובים?

נספחים

חבריא א' | פעולה 1

(נספח 1)

ים או ברכה

וניל או שוקולד

חורף או קיץ

שיעור ספורט
או שיעור חשבון

בשרי או חלבי

פורים או חנוכה

במבה או ביסלי

לעוף
או לקרוא מחשבות

יש פעולה יום לפני מבחן.
מגיעים או לא?

להתחיל פעולה
מיד אחרי הלימודים
ולסיים מוקדם
או ללכת הביתה ולנוח
ואז לסיים מאוחר בלילה?

תכננו ערב פיצה
אבל יש 2 חניכים
שהם אלרגים לחלב.
לבטל או להמשיך כמתוכנן?

חניכים בקבוצה
התחילו מלחמת מים
וחניכים אחרים
ביקשו להפסיק.
להמשיך או לעצור?

האם להוריד אינסטגרם?

(נספח 2)

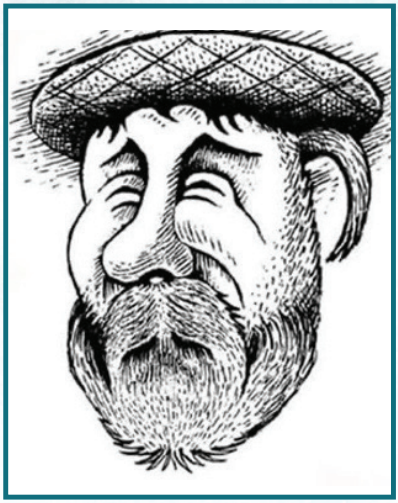

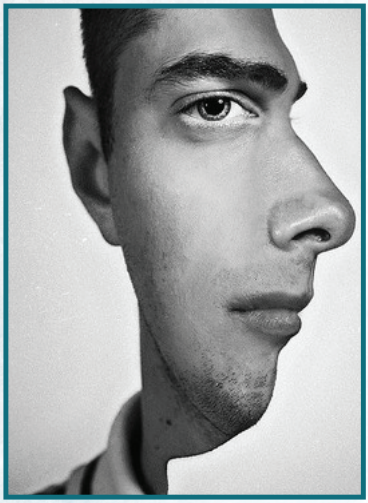

(נספח 3)

"וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֻבִים, זָהָב; מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם, מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת. וַעֲשֵׂה כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה, מִזֶּה, וּכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה, מִזֶּה; מִן הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת הַכְּרֻבִים, עַל שְׁנֵי קְצוֹתָיו. וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה, סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת, וּפְנֵיהֶם, אִישׁ אֶל אָחִיו; אֶל הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ, פְּנֵי הַכְּרֻבִים."

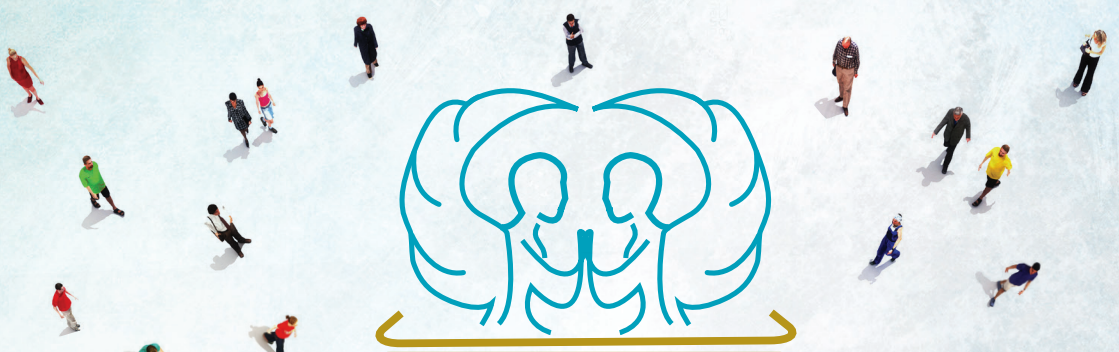

חבריא א' | פעולה 2

פנים אל פנים

מטרת הפעולה:

בפעולה זו יכירו החניכים את המושג "פנים אל פנים" ויחקרו את המשמעות במערכות יחסים שסביבם.
בתוך בקבוצה יש המון סיטואציות בו נדרש מכל אחד לעשות 'סיבוב' ולהיות פנים לפנים עם החבר שמולו.
בשביל להיות במצב של פנים אל פנים צריך להיות בהקשבה, הבנה הדדית.
החניכים יתנסו במצבים של מפגש ישיר, וישתתפו בפעילויות המדגישות את הכלים המאפשרים לנו לשתף פעולה

מבנה הפעולה:

1. פתיחה, תזכורת
2. לצאת מהפלונטר
3. אנו מכריזים בזאת: בונים מדינה
4. מאירים פנים - מבט קדימה
5. סיכום

מהלך הפעולה:

1. פתיחה, תזכורת

בפעולה הקודמת, "גב אל גב", החניכים התנסו בחוויית המחלוקת והבינו את המשמעות של חוסר תקשורת והתרחקות, במיוחד במצבי קונפליקט. למדנו איך כל אחד מאיתנו יכול לראות אירועים משותפים בצורה ייחודית, מה שיוצר לעיתים ריחוק בין אנשים.

דרך הדוגמא של הכרובים, הבנו שמצבו של העם משפיע על הדרך שבה אנחנו פונים זה לזה - לפעמים פנים אל פנים, ולפעמים בגב זה לזה. העמקנו יחד במצבי גב אל גב במשחקים ובדיונים על מחלוקות, דרכם גילינו שמחלוקות וקונפליקטים נובעים לא רק מדעות שונות, אלא גם מכך שכל צד 'קרוב אצל עצמו' ואינו רואה את האחר. או בקיצור: על הפנים.

בפעולה זו, כפי שאמר יונתן גפן- נהפוך את התקליט ונעבור לצד השני: פנים אל פנים

נחזור אל סיפור הבריאה: כעת, נסביר לחניכים את האופן בה מתוארת בריאת האדם בפרק ב'. מנקודה זו, בה אנו רואים איש את רעהו- אנו מתחילים לתקשר זה עם זה.

2. לצאת מהפלונטר

בשלב זה נבקש מהחניכים ליצור יחד שיתוף פעולה קבוצתי ולהתנסות במשחקים שמצריכים קשר ישיר והקשבה הדדית תוך ראיית האחר כשותף, ולא כיריב. או איך שאנחנו קוראים לזה- פניהם איש אל אחיו.

נבקש מהחניכים לעמוד במעגל ולתת ידיים, אך לא למי שעומד ממש על ידם אלא למי שנמצא במרחק אקראי במעגל. כל חניך צריך להחזיק ידיים לשני אנשים שונים. כך נוצר "פלונטר". נבקש מהקבוצה כולה לצאת מהפלונטר ולהפוך את הקשרים למעגל מסודר, אך מבלי לעזוב ידיים.

אפשרות נוספת- מאתגרת יותר:
נחלק לכל חניך מספר עבור כל אחת מהגפיים, לדוגמה: יד ימין - 1, יד שמאל - 2, רגל ימין - 3, רגל שמאל - 4.
נקריא שני מספרים, וכל חניך יתבקש לחבר את הגפיים המתאימים עם הגפיים של חניך אחר לפי המספרים. לדוגמה, אם המדריך אומר "1 ו-3", כל החניכים יצטרכו לחבר את יד ימין של אחד לרגל ימין של חניך אחר. המשחק נמשך עד שכל הקבוצה מחוברת לפלונטר קבוצתי יציב, ואז כמו במשחק הקודם, נזמין אותם לשחרר את הפלונטר תוך שמירה על החיבור שנוצר.

>> עיבוד קצר: לאחר פתרון הפלונטר, נשאל את החניכים- איך היה להשתחרר בהפלונטר? מה נדרש מכל אחד לעשות במטרה שהמשימה תצליח? מה היה עוזר לכם לצאת מהפלונטר?

3. אנו מכריזים בזאת: בונים מדינה

אחרי שהתחממנו, בואו ננסה לעשות את זה על אמת, והפעם ביחד:

הערה למדריך: שלב זה נועד להמחיש לחניכים את הכוח והאתגרים שבמפגש "פנים אל פנים" מול דעות מגוונות וציפיות שונות בתוך קבוצה.

החניכים יתנסו בתהליך מפגש מסוג פנים אל פנים שיאפשר הבנה וגיבוש משותף גם כאשר כל אחד מביא עמו נקודת מבט שונה ומעניינת.

ניתן להתחיל בתרגיל חימום קצר:

נציג לחניכים שקית סופר רגילה לתפארת.
נבקש לעשות סבב בו כל אחד אוחז את השקית ומוצא לה שימוש.

יש אינספור שימושים אפשריים ומקוריים, כל תשובה נכונה. ניתן לחזור על הפעולה עם חפצים שונים אם זורם, וגם לעשות מספר סבבים.

המשחק הקצר הזה ממחיש לנו את העובדה שגם לדברים הפשוטים ביותר בחיים, שנראים הכי פחות משמעותיים והכי "זולים" או הכי מוזנחים - יש המון דברים שתלויים בהם, והם בעלי חשיבות רבה - והדבר היחיד שצריך בשביל להבין את זה הוא התבוננות מחודשת, הסתכלות מעמיקה יותר ולא שטחית, ולנסות למצוא ולראות את העומק.

תנסו להיזכר מה למדתם על חנוכה בגן? ומה אתם מכירים היום על חנוכה, מה שונה? איך הראיה על החג שונה ממה שהייתם כשהייתם קטנים.

אפשר גם ללמוד את זה מהאמירה: של "אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים למאה ואחת" בנוגע ללימוד תורה. בכל חזרה מתווספת איזו תובנה מעמיקה שלא הייתה עד כה, וגורמת לדבר הנלמד להיות עמוק יותר מאשר היה בפעם הקודמת. מבט שני וחשיבה מתחדשת הן כלים חשובים שצריך לדעת להפעיל, גם בלימוד תורה וגם בכלל בתחומי החיים השונים, להצליח לראות מעבר, ולגלות רבדים נוספים.

נחלק את החניכים לקבוצות קטנות. נסביר כי כעת כל קבוצה עומדת להקים מדינה חדשה, עם ערכים, סמל, דגל והימנון - לכל קבוצה מצטרפים כמה "אזרחים צבעוניים" עם דעות ורצונות מקוריים משלהם.

נמצא לכל אזרח את החניך שיכנס לנעליה- וינהל את השיח מנקודת מבטה.

אז מה בעצם כל קבוצה צריכה לעשות? למצוא דרך לגשר בין הדעות ולבנות מדינה שכולכם גאים בה - גם אם היא כוללת פיג'מות חובה או חוקי צ'יפס נוקשים. בהצלחה!

העמקת ההכנה לסימולציות: כדי לחזק את השלב שבו כל קבוצה מקימה מדינה, ניתן להוסיף תרגיל חימום שממחיש את החשיבות של תקשורת והקשבה להצלחת התהליך. לדוגמה, כל חניך יכול לתאר מה הוא אוהב במערכת החוקים האידיאלית שלו, ואז יצטרך למצוא משותף עם שני חניכים אחרים לפני שממשיכים לשלב ה"מדינה".

קבוצה ראשונה | מדינת הפיג'מה

בוקר, יום חדש, ואופס! שוב כל תושבי העיר יצאו מהבית עם הפיג'מה. עם הזמן, הגיעו למסקנה שאולי לא כדאי להתאמץ, ושהגיע הזמן להקים מדינה שבה פיג'מה היא לא רק בגד - היא אורח חיים!

המשימות:

>> בחרו את ערכי הליבה של מדינת הפיג'מה: נוחות? חופש משיפוט? פיהוקים חוקיים?

>> עצבו סמל ודגל שמביעים את האידיאל הפיג'מי.

>> המציאו הימנון שמאחל לכולם לילה טוב (גם בצהריים) וקורץ למנוחת צהריים מכובדת.

>> קבעו 2-3 חוקים שהופכים את הפיג'מה לדבר החוקי הכי נכון שאפשר לעשות.

האזרחים:

- שירה החולמנית: חולמת לשדר נינוחות וקצת פחות לחץ חברתי. היא רוצה שכולם ירגישו בנוח ולא ייתפסו בטרנד של "לבוש חוץ" בכלל.
- יונתן הדינמי: נוחות זה מעולה, אבל לא יכול לשבת יותר מחמש דקות. רוצה מדינה שגם אפשר לרוץ בה!
- אורית הקלאסית: בעד פיג'מות - אבל בבקשה שיהיו בצבעים רגועים ונעימים לעין. אין צורך בהדפסי חד קרן מרצדים.

קבוצה שניה | מדינת הצ'יפס המושלם

ברחבי המדינה פרצה מלחמה קטשופ-מול-מיונז שאין לדעת כיצד תיגמר. כדי להפסיק את הקרבות, החליטו התושבים להקים מדינה שבה כל אחד אוכל את הצ'יפס שלו כמו שהוא אוהב, ללא שיפוט וללא הערות ציניות על טעם.

המשימות:

>> גבשו את ערכי המדינה: גיוון בטעמים, שלום בצלחת, "חיה ותן לטעום".

>> עיצוב סמל (רמז: אולי צ'יפס?) ודגל שמתאים לרוח החטיף המטוגן.

>> כתבו הימנון הלל לצ'יפס שמאחד את כולם בלי קשר לרוטב.

>> קבעו 2-3 חוקים שיקבעו מי הרוטב השולט - או אולי בעצם כלום לא שולט?!

האזרחים:

- רן הקלאסי: לא אכפת לו איך האחרים אוהבים, אבל בעיניו קטשופ הוא חובה. הוא רוצה לטעון שקטשופ הוא הרוטב הלאומי.
- ניצן החדשנית: מחפשת אתגר חדש כמו צ'יפס בטעמים של קינמון וגבינה מותכת. רוצה מדינה עם טעמים מהפכניים.
- אלון השקט: בעד צ'יפס חלק ורגוע, רצוי רק עם מלח - בעיניו הצ'יפס הוא אייקון שצריך להישאר פשוט.

קבוצה שלישית | מדינת הסלפי המושלם

התושבים עסוקים ללא הפסקה בהכנות לסלפי הבא שלהם ומבקשים להקים מדינה שבה צילומי הסלפי יהיו אטרקציה לאומית. אין זווית טובה מדי, ואין תאורה חלשה מדי - כי הסלפי הוא אמצעי לביטוי עצמי ברמה הגבוהה ביותר!

המשימות:

>> בחרו את ערכי מדינת הסלפי: ביטוי עצמי, חיוך תמידי, גאווה פוטוגנית.

>> עיצוב סמל (אפשר מצלמה, אבל אפשר גם מראה) ודגל שמשקף את אהבת המדינה לזווית הנכונה.

>> המציאו הימנון שמזכיר לכולם לחייך ולהיראות נהדר תמיד.

>> קבעו 2-3 חוקים שמבטיחים שכל אזרח יוכל להצטלם במצבו הטוב ביותר.

האזרחים:

- עדי המיומנת: רוצה שמערכת החינוך במדינה תציע שיעורי סלפי חובה, כדי להבטיח שכל תושב ידע להצטלם כראוי.
- איתי הצנוע: בעיניו, המצלמה קצת מוגזמת, והוא מעדיף לקיים רגעים אמיתיים ללא פלאשים.
- מאיה היצירתית: דורשת שלטי סלפי מיוחדים, כמו רקעים משתנים ומסגרות מגניבות בכל רחבי המדינה - בלי זה, מבחינתה, זה פשוט לא זה.

קבוצה רביעית | מדינת ה"מה שתפסתי שלי"

בעקבות משחק גולות שהשתבש, הוחלט שכל דבר שתפסו, נשאר אצלם - והופכים את זה לחוק רשמי של המדינה. עם זאת, הם לא מוותרים על ערכים של אחדות ושיתוף פעולה, גם כשהכול תלוי בשאלה מי תופס ראשון.

המשימות:

>> הגדירו את ערכי המדינה: עצמאות, ספורטיביות, אחווה וג'סטות נחמדות.

>> עיצוב סמל ודגל שמשקפים את רוח המדינה (אולי דמות מחזיקה גולה?).

>> המציאו הימנון שמעודד רדיפה אחר חלומות (או גולות).

>> קבעו 2-3 חוקים לשמירה על רכוש ויחסי כבוד בין תושבי המדינה.

האזרחים:

- שני הממוקדת: מאמינה בחוקי רכוש ברורים. כל אחד צריך לשמור על מה שתפס ואין לגעת בזה.
- עמרי החברתי: חושב שחפצים צריכים לעבור מיד ליד כדי לעודד תחושת קהילה.
- לירון החוקר: רוצה שכל פריט יהיה מסומן כדי שתושבים יידעו מה שייך למי, ומה "בפוטנציה" פנוי.

קבוצה חמישית | מדינת הפלאפונים הכבויים

אחרי אין-ספור הסחות דעת טלפוניות, החליטו התושבים להקים מדינה שבה הפלאפונים יהיו כבויים כמעט כל הזמן, כדי לשמור על תקשורת אמיתית ונוכחות מלאה. רק מקרים מיוחדים יקבלו גישה לחשמל האפליקציותי.

המשימות:

>> בחרו את ערכי המדינה: נוכחות, הקשבה, קשר אמיתי.

>> עיצוב סמל ודגל שמביעים את כוחה של הנוכחות השקטה.

>> כתבו הימנון שמזכיר לתושבים את הקסם שבדיבור פנים אל פנים.

>> קבעו 2-3 חוקים שיקבעו את כללי הכיבוי והשימוש.

האזרחים:

- רונה הרגועה: טוענת שכולם צריכים להשאיר את הטלפונים כבויים לחלוטין, ללא גישה בשום מקרה.

- דניאל הבינלאומי: רוצה טלפונים זמינים פעמיים ביום כדי לשמור על קשר עם אנשים מחוץ למדינה.
- אורית העצמאית: מעדיפה שכולם יבחרו בעצמם מתי לכבות ומתי לא, כי חופש בחירה זה הכי חשוב.

הערה למדריך: במידה והחניכים מתקשים להגיע להסכמות, ניתן לסייע ולהכוון אותם. מצורפים רעיונות לדוגמא. **(נספח 1)**

4. מסבירים פנים

בשלב זה נלמד שדיבור פנים אל פנים הוא אחת הדרכים הטובות להכיר את החבר שלי, ואנשים- בכלל, בצורה גלויה ואמיתית. כמובן שכמה דקות לא מספיקות, וזו אמורה להיות טעימה שמזמינה עוד. נתרגל זאת בשלב זה כלפי החברים מהקבוצה.

נחלק את הקבוצה למס' קבוצות, כל אחת בת 2-3 חברים. החלוקה תהיה אקראית, כמו למשל "תפוז, תפוח, בננה" וכו'. כל קבוצה צריכה למצוא כמה שיותר מאפיינים המהווים מכנה משותף בין חברי הקבוצה, תוך 2 דקות. לאחר 2 דקות נחלק חלוקה אקראית חדשה וחוזר חלילה.

אפשרות נוספת, לקבוצות בוגרות יותר:
נבקש מהחניכים להסתדר ב-2 מעגלים אחד בתוך השני, כך שיוצא שמול כל חניך במעגל הפנימי יש חניך מהמעגל החיצוני "ופניהם איש אל אחיו"= שהפנים שלהם יהיו אחד כלפי השני. וכעת ניתן להם נושא לדבר עליו במשך 3 דקות. לאחר 3 דק' המעגל החיצוני זז אחד לצד ימין ונוצר מצב שכל אחד עומד מול מישהו שונה. ושוב חוזר.

נושאים לשיחה:

- לספר על המשפחה שלי.
- טיול כיף שעשיתי
- מקצוע שאני הכי אוהב.
- משהו כיף שאני אוהב לעשות
- חלום שלי
- לאן הכי הייתי רוצה ללכת לטייל, וכו'.

5. מאירים פנים- מבט פנימה

כדי להאיר פנים, צריך קודם כל להפנות פנים אל החברים שלנו, בצורה שלאו דווקא היינו מציפים בכל סיטואציה אחרת. בהתכוננות ומבט מעמיק כלפי מישהו נפתח בינינו מרחב חדש. ננסה להכיר יחד

בכישרונות של כל חניך בקבוצה, ולהזמין את החניכים להרחיב את המבט הלאה- במקומות נוספים בחייהם.

>> **נשחק עם החניכים "עין טובה".** כל חניך מקבל פתק עם שם של חניך אחר. החניך הראשון מתחיל ואומר משהו טוב, כישרון, תכונה טובה, מעשה טוב וכו' של אותו חבר, תוך הקפדה על כמה כללים:

- שמירה על מבט עיניים עם החניך השני
- דיבור ישיר אליו ולא אל שאר הקבוצה

לאחר מכן, אותו חניך שדיברו אליו ממשיך עם החניך שכתוב לו בפתק, וכן הלאה.

>> **אופציה נוספת:** ביום חול, אפשרית גם לשבת אך פחות אפקטיבי. **בכדי להעמיק את תרגול "עין טובה" במעגלים שונים, נאיר פנים בשלושה שלבים,** כך שכל שלב עוסק במעגל רחוק יותר מהקודם ומחזק את הקשרים וההיכרות עם הסובבים.

>> כדי למנוע מצב שבו חניכים מתקשים בביטוי מילולי ישיר על החברים שלהם, ניתן לחלק "קלפי השראה" עם תכונות כלליות (לדוגמה: "נדיב", "יצירתי", "חברותי") שיסייעו להם להתחיל לחשוב כיצד כל אחת מהתכונות באה לידי ביטוי אצל מישהו אחר.

שלב ראשון - המעגל הקרוב

- **בחירת אדם קרוב:** החניך יבחר אדם שהוא נמצא איתו בקשר קרוב (חבר מהקבוצה, בן משפחה מדרגה ראשונה).
- **תרגול "עין טובה":** החניך יחשוב על תכונה טובה, כישרון או מעשה חיובי של אותו אדם.
- **בחירת דרך לשיתוף:** החניך יבחר כיצד לשתף את אותו אדם - בשיחה פנים מול פנים, בהודעה או בשיחת טלפון - וישתדל לבחור זמן מתאים לכך. המטרה היא להעמיק את הקשר ולפנות בעצמנו אל האדם, מתוך מקום עמוק ה'רואה' את מי שמולו פנימה.

שלב שני - המעגל האמצעי

- **התמקדות בתכונה מסוימת:** החניך יבחר תכונה שחשובה לו במיוחד, כגון אמפתיה, סבלנות, חוש הומור וכו'.
- **איתור דמות שמתאפיינת בתכונה זו:** המשימה תהיה לחפש במהלך השבוע מישהו שהוא מכיר היכרות שטחית שיש לו את התכונה הזו. שכן, מישהו מקבוצה אחרת בסניף, מתפלל בבית כנסת וכו'.

- **הבעת הערכה כנה:** החניך ישתף את אותו אדם כמה הוא מעריך את התכונה הזו אצלו, מתוך הבנה אמיתית של החשיבות שהתכונה הזו תורמת לחיים.

שלב שלישי - המעגל הרחוק (על פי הסטיגמה)

- **בחירת קבוצה או מגזר רחוק:** החניך יבחר קבוצה רחוקה, אולי כזו שהוא פחות מכיר ונושאת בעיניו סטיגמה כלשהי (למשל חרדים, קיבוצניקים, מפונים, יהודי התפוצות וכו').
- **למידה על הקבוצה:** לפני כל שיח או פרגון, החניך יכיר את העולם של אותה קבוצה, יקרא עליה מעט, ילמד עליה דרך תוכן או ינסה להיחשף לתרבותה. ייתכן שאף יפנה לשיחה עם מישהו המייצג את הקבוצה הזו.

המטרה היא שהחניך יביע הערכה מתוך היכרות אמיתית ולא מתוך ניסיון "לטפוח על השכם". השלב הזה נועד להוביל את החניך למבט רחב יותר ולחיבור אמיתי ועמוק עם מגוון אנשים בחברה, מבלי להיות מוטה מראש. ניתן כעת להציף שזו רק פתיחת החיבור, ולכן אנחנו עוד לא יוצרים קשר ומחפשים אדם כזה, אלא מתרגלים את המבט הפנימי גם כלפי מי שרחוק מאיתנו.

כך כל שלב מדגיש כי המבט פנים אל פנים הוא בעצם הסתכלות פנימה- אל המימד העמוק של האדם. כמה אנשים אנחנו רואים ברחוב- אבל לא באמת עוצרים לחשוב ולהתבונן?

אפשר כהקדמה להראות קטע מהסרט 'הכל בראש' - שממחיש לחניכים שמה שאנחנו רואים בחוץ לא דומה להיכרות עמוקה עם אדם.

>> עיבוד:

- **בחירת האדם:** נבקש מהחניכים לעצור ולשאול את עצמם, למה דווקא בחרתי במישהו מסוים?/ בתכונה מסויימת נציע לחשוב על היחס ביניהם- האם הדמות הזו קרובה להם, האם הם רגילים לדבר איתה ביומיום, או אולי דווקא יש פער ביניהם? נוכל לשאול:

*האם היה משהו באדם זה שדחף אותי לבחור בו? האם בחרתי מישהו שקל לי להחמיא לו או מישהו שדווקא קשה לי איתו?

- **הבחירה מה לומר:** לאחר שבחרו אדם מסוים, נוכל לעודד אותם לחשוב: איך בחרתי מה לומר? נזמין אותם להתבונן בתהליך הבחירה - האם הם חיפשו תכונה מסוימת שמאפיינת אותם או אולי משהו שמשותף להם?

*האם זו תכונה שהם מעריכים במיוחד? *מה רציתי לשדר לאותו

חבר/ אדם על עצמי דרך מה שבחרתי להדגיש בו? *האם התקשיתי למצוא מילה, ואם כן - מה זה אומר לי על הקשר בינינו?

- **למה אמרתי את מה שאמרתי?** לאחר כל זה, נשאל: מה הניע אותי להחמיא דווקא בצורה זו? נוכל לשאול: *האם רציתי לשמח אותו, לקרב אותו אלי, או לבנות גשר במערכת היחסים שלנו? *מה למדתי על עצמי ועל הקשר בינינו בתהליך הזה?

6. סיכום

פתחנו בתזכורת על הפעולה הקודמת, "גב אל גב," שבה למדנו מה קורה כשחסרה תקשורת, במיוחד במצבי קונפליקט. הבנו איך כל אחד יכול לראות מצבים משותפים אחרת, ומה זה יוצר כשלא מתקשרים.

היום, עסקנו במעבר למצב של פנים אל פנים.

- התחלנו בתרגול פשוט של בניית הקשר, בשלב הראשון ברובד בסיסי שכולל שיתוף פעולה בין חברי הקבוצה. בשלב זה שיחקנו במשחקי שיתוף פעולה, כמו "פלונטר" של ידיים או חיבור גפיים, מה שהדגיש את הצורך בשיתוף פעולה אמיתי. למדנו שאפילו במצב בסיסי, רק להביט- ולראות את מי שמולנו- משנה את המרחב.

- בשלב השני, התחלקנו לקבוצות, וכל קבוצה נדרשה לבנות "מדינה" עם חוקים, ערכים, דגל והימנון, כשיש לכל קבוצה אזרחים עם עמדות ודעות משלהם. למדנו להכיר את האתגרים במפגש בין דעות שונות ולראות כמה חשוב להקשיב ולגשר, אפילו כשיש דעות מגוונות. זה דורש מאיתנו לחשוב ולדבר אחד עם השני, ולרצות לבנות משהו משותף ביחד.

- לאחר מכן, עברנו לדבר עצמו: חווינו יחד טעימה והתנסות מהמרחב שנוצר בדיבור והתבוננות 'פנים אל פנים' (=ופניהם איש אל אחיו) התחלקנו לקבוצות קטנות וחיפשנו מכנים משותפים בינינו. זה היה שלב שגילינו כי אפשר גם להעמיק בשיחה מול חבר אחר.

- בשלב החמישי, קיבלנו ההזדמנות להתבונן במבט כן ועמוק, כזה שרואה באמת את מי שנמצא מולי. בשלב הזה, כל אחד מאיתנו קיבל הזדמנות להאיר על ייחודיותו של מישהו אחר, לא רק כמילים ריקות אלא מתוך התכוונות מלאה - לעמוד מולו, לראות אותו בצורה חדשה. מאירה. וזה קירב אותנו אליו.

למדנו ש'פנים אל פנים' הוא לא רק לראות את האחר, אלא לתת לו תחושה שהוא נראה, שהוא מוערך ושהוא חשוב. זהו תרגול שמזמין אותנו לראות כל אדם, בין אם קרוב או רחוק, במבט רחב, עמוק ומכיל יותר.

עם הפנים קדימה:

כעת, נציג לחניכים מקרה של חיבור 'פנים אל פנים' שהתרחש בתקופה הזו, של מלחמת חרבות ברזל. רשימה של מקרים כאלה מצורפת. (נספח 2)

אז ככה: מהבלאגן והצחוקים של הפעולה הקודמת כמו גם החוויה והחיבורים שיצרנו היום, הבנו שהסיבוב הזה - בין גב לבין פנים - הוא הרבה יותר ממשחק. הוא ציר משמעותי שמחבר בינינו ומאתגר אותנו להסתכל גם אחרת.

עכשיו נשארת השאלה הגדולה: איך עושים את זה באמת? איך לוקחים את כל מה שדיברנו עליו ועושים עם זה משהו אמיתי? איך עושים את זה נכון?

כל זאת ועוד... בפעולה הבאה!

אפשר לחלק לחניכים כצ'ופר את התפילה היפה של ר' אלימלך מליז'נסק:

"אדרבה, תן בליבנו
שנראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם.
ושנדע כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי לפניך,
ואל יעלה בלבנו שום שנאה מאחד על חברו חלילה.
שיהא הכל נחת רוח אליך"

אפשר להשתמש בסיכום גם בדבריו היפים של קובי אוז:

"אני לא מאמין בכור היתוך. לא מאמין בזה שכל אחד מאיתנו צריך להיות ממוצע של כל העדות. אני מאמין במה שנקרא קערת סלט. אחד יהיה עגבניה, אחד יהיה מלפפון, אחד יהיה גזר, מזה יצא סלט טוב. אני לא מאמין בזה שאני טוניסאי ונמצא בלהקה של קיבוצניקים, אז הם יצטרכו להיות יותר טוניסאים ואני אצטרך להיות קיבוצניק. לא. החברים בלהקה יישארו מה שהם, ואני נשאר מה שאני, ומזה יוצא לנו סלט טעים".

(קובי אוז, מעריב, סופשבוע, 20.6.97)

נספחים

חבריא א' | פעולה 2

(נספח 1)

מדינת הפיג'מה

פשרה עבור שירה החולמנית ויונתן הדינמי: יוקמו אזורי "פיג'מה בלבד" בהם כל תושב מוזמן לשבת ולהירגע, ולצדם אזורים פעילים יותר לפעילויות חברתיות וספורטיביות, כך שכולם יוכלו למצוא את הנוחות שלהם.

פשרה עבור אורית הקלאסית: המדינה תאפשר מבחר רחב של סגנונות פיג'מה, החל מהדפסים צבעוניים ועד צבעים אחידים ורגועים, כך שכל אחד יוכל לבחור את הסגנון המתאים לו.

מדינת הצ'יפס המושלם

פשרה עבור רן הקלאסי וניצן החדשנית: הקבוצה תכריז על קטשופ כ"רוטב המסורתי", אך לצד זה ייפתח "שוק רטבים" מגוון המציע מבחר טעמים לאלה שמחפשים חדשנות קולינרית.

פשרה עבור אלון השקט: תוקם "תחנת צ'יפס קלאסית" המגישה צ'יפס עם מלח בלבד, לצד תחנות עם מבחר רטבים, כך שכל אחד יוכל ליהנות מהגרסה האהובה עליו.

מדינת הסלפי המושלם

פשרה עבור עדי המיומנת: הקבוצה תציע "סדנאות סלפי" שבועיות למי שרוצה לשפר את כישורי הצילום שלו, כך שלא תהיה חובה לכולם אך תהיה אפשרות ללמוד.

פשרה עבור איתי הצנוע: יוקמו "אזורי שקט" ללא מצלמות, בהם ניתן להיפגש פנים אל פנים בלי חשש לצילום, לצד אזורי סלפי עם רקעים וסטנדים מעוצבים לאלה שנהנים מהצילום.

פשרה עבור מאיה היצירתית: יוצבו מתקני צילום ציבוריים עם רקעים משתנים המאפשרים לכל תושב להצטלם עם מסגרות מגוונות וייחודיות.

מדינת ה"מה שתפסתי שלי"

פשרה עבור שני הממוקדת ועמרי החברתי: המדינה תאפשר "תחנות שיתוף" בהם אזרחים יוכלו להחליף פריטים שהם לא זקוקים להם, ובמקביל תשמור על כבוד לרכוש אישי באמצעות אזורים פרטיים.

פשרה עבור לירון החוקר: כל תושב יסמן את רכושו האישי, ופריטים שלא יהיו מסומנים יהפכו לנגישים לשימוש כללי.

מדינת הפלאפונים הכבויים

פשרה עבור רונה הרגועה ודניאל החברתי: המדינה תקבע שעות "כיבוי פלאפונים" במהלכן כולם מכבים את המכשירים, אך יותירו זמנים מוגדרים פעמיים ביום בהם אפשר להשתמש בטלפונים לצורך קשר חיצוני.

פשרה עבור אורית העצמאית: הפלאפונים יישארו סגורים במהלך זמנים משותפים קבועים, אך תתאפשר גמישות מחוץ לשעות הללו בהתאם לצורך האישי של כל תושב.

(נספח 2)

דוד מאיר הי"ד

דוד מאיר (בוגר התנועה- סניף כוכב השחר) יצא מביתו ב7 לאוקטובר, ונלחם בקרבות הקשים בבארי, שם הציל חיים רבים. דוד שירת בצה"ל כלוחם באחת מן היחידות המובחרות.

***במידה והפעולה מתקיימת ביום חול:** אנו ממליצים להציג לחניכים את המפגש המרגש בין **ענת, אלמנתו של דוד** הי"ד, לבין **ידין גלמן**- שחקן שאינו מנהל אורח חיים דתי (על אף שגדל בבית דתי) ולחם לצד דוד בקרב האחרון, ידין מתאר שם את ההערכה הגדולה שלו לגבורתו של דוד בקרב זה, אך יותר מכך- על היותו אדם של חיבורים, שהחיים לצידו, ולא רק המלחמה, היו חיים שהיה בהם תמיד ציר מכבד מאוד של מפגש. של חיבורים.

* **במידה והפעולה מתקיימת בשבת:** הכינו לעצמכם מראש ציטוטים מהראיון, ספרו בעל פה את סיפורו של דוד , והקריאו את הציטוטים לקבוצה.

רס"ר אייל ברקוביץ הי"ד מסוסיא
ורס"ר גל אייזנקוט הי"ד מהרצליה

היו לוחמים בגדוד המילואים של יחידת מגלן, ונפלו בקרב בצפון רצועת עזה בכ"ד כסלו, ערב חג החנוכה תשפ"ד.

גל איזנקוט הוא בנו של גדי איזנקוט, הרמטכ"ל לשעבר, וכיום חבר כנסת. באזכרת השלושים לנפילת גל ספד לו חה"כ אייזנקוט כך:

" גל היה פטריוט של המדינה. שלם מאוד, משוכנע בכך שזוהי מלחמה צודקת, מחויב להגן על המדינה ולהציל חיים. יחד איתו נהרג החייל אייל ברקוביץ', הוא קרא לו ברקו ודיבר עליו בהערכה גדולה מאוד. העובדה שצעיר מהרצליה וצעיר מסוסיא נלחמים ביחד, אחרי השנה שעברנו, צריכה לעורר מחשבה אצל כולנו."

הרב אבי גולדברג הי"ד
אביהם של חניכים ומדריכים בסניפי רמות ומרכז בתנועה.

ומי יגיע לניחום אבלים משותף למשפחת סרן הרב אבי גולדברג ז"ל?

זוגות זוגות עמדו ראש הממשלה נתניהו ויו"ר האופוזיציה לפיד, הרב גלעד קריב ושמחה רוטמן, מירב בן ארי וטלי גוטליב - קריאה לפוליטיקאים לכבד את זכרו של גיבור ישראל ולהיענות לבקשת משפחתו.

מבעד לדלת הפתוחה בבית משפחת גולדברג היושבת שבעה על אבי המשפחה בן ה-43, סרן (במיל.) הרב אבי גולדברג ז"ל, שנפל בקרב בלבנון, ניכרה תכונה רבה.
ראש הממשלה בנימין נתניהו ויו"ר האופוזיציה יאיר לפיד עמדו בפתח הבית. יחד. על פני השניים ניכר היטב כי למרות שהמעמד הקשה והכואב לא זר להם כלל ועיקר, הצער והיגון כבדים מנשוא. הם כבר ביקרו פעמים רבות משפחות שכולות שבורות לב במהלך השבעה, אך זו היתה הפעם הראשונה שהם עושים זאת יחד לאור בקשת משפחת גולדברג כי ישמחו לקבל פוליטיקאים מכל המחנות והמפלגות לניחום אבלים, אבל הם מבקשים שיגיעו בזוגות - נציג מהקואליציה ונציג מהאופוזיציה יחד. המשפחה ציינה בהודעתה כי הרב אבי ז"ל מסר את חייו והשקיע זמן ומעשים רבים ליצירת חיבורים בחברה הישראלית וראוי לתת לכך ביטוי גם בימי השבעה.

מיד לאחר כניסתם של ראש הממשלה ויו"ר האופוזיציה, נכנסו אחריהם בזוגות, בדיוק כפי שביקשו בני המשפחה, חברי הכנסת גלעד קריב ממפלגת העבודה יחד עם שמחה רוטמן מהציונות הדתית, וחברות הכנסת מירב בן ארי מיש עתיד יחד עם טלי גוטליב מהליכוד.

לפיד ונתניהו יחד עם חברות וחברי הכנסת התיישבו זה לצד זה מול רחל האלמנה ושמונת הילדים שהתייתמו מאביהם הנערץ. הם שמעו יחד מבני המשפחה על דמותו היחודית ויוצאת הדופן של הרב גולדברג ז"ל. מחנך למופת בתיכון הדתי "הימלפרב" בירושלים שם גם שימש כרב החטיבה העליונה בבית הספר, איש ערכים ונגן מוכשר, שחיפש כל חייו בענווה ובמסירות לחבר בין כל חלקי העם על כל גווניו גם במסגרת התפקיד בו נפל בקרב כרב צבאי בחטיבת "אלון" בה בחר לשמש גם כלוחם מן השורה. מנהיג חינוכי משכמו ומעלה ומעל הכל בעל ואב מסור, רגיש ואוהב מאין כמוהו.

נתניהו, לפיד, קריב, רוטמן, בן ארי וגוטליב הביטו יחד בעיניים מלאות תוגה באלבומי התמונות שהציגו להם בני המשפחה. ראש הממשלה ציין כי אולי לא במקרה בית המשפחה ממוקם ברחוב "מקור חיים" בירושלים. "מורשתו ודרך חייו של הרב אבי ז"ל המחפשת את ה"יחד" הישראלי וחותרת ליישם אותה בחיי היומיום, היא מקור החיים שלנו כאן ובלעדיה אין עתיד למדינת ישראל", אמר וקולו נסדק.

לפיד ציין כי התרגש מאוד לשמוע מרחל על ביקור השבעה בבית המשפחה של חברי קיבוץ גינוסר על שפת הכנרת שם הוביל הרב אבי ז"ל את תפילת חברי הקיבוץ ביום כיפור. "רב מירושלים שמגיע במסירות לקיבוץ חילוני מרוחק כדי לסייע לחברי הקיבוץ בתפילות יום הכיפורים. יש אקט יותר מאחד ומקרב בין חלקי העם מזה? יש מעשה שמייצג יהדות של מאור פנים ואהבת ישראל יותר מדרכו של הרב אבי ז"ל?", שאל והשיב בו זמנית לפיד ודמעה זלגה מעיניו.

(כתבתו של מאיר בן מאיר// מקור ראשון)

עמיחי שינדלר על החיים בקיבוץ כרם שלום

"מה ששמר על כרם שלום זו חברות האמת שיש בקיבוץ בין חילונים לדתיים"

עמיחי פותח בסיפורו את המרקם המיוחד של כרם שלום, כשמשפחתו התמקמה בקיבוץ לפני 5 שנים בעקבות הפרטת הקיבוץ ופתיחת השערים לדתיים: "נוצרה קהילה מיוחדת של אנשים שחיים יחד בחברות אמיתית, יש אפילו משפחות שקנו סט כשר שיוכלו לבשל כשאנחנו, הדתיים מגיעים, גם בבריכה יש שעות נפרדות וזוהי יזמה של החילונים אף אחד לא ביקש מהם".

עמיחי מאמין שהאחדות הזו שמרה על כרם שלום: "אנחנו מאמינים

שזה מה ששמר על כרם שלום. כרם שלום ניצל בצורה מיוחדת, המסר הזה שמר על המקום הזה שלא ילך לאיבוד. יש חילוקי דעות וזה בסדר אבל בסוף כולנו אחים". עמיחי ואשתו קנו לפני מספר חודשים בית חדש וגדול בשכונה החדשה.

"אני בחדר פצוע אנוש ואשתי וילדי אומרים פרקי תהילים"

אך זמן קצר אחרי הם כבר הבינו שהפעם זה שונה: "שמענו את המחבלים הולכים לנו בתוך הבית, הם לא הלכו בשקט, הם אמרו לנו: 'אנחנו צה"ל, תפתחו'. צעקתי להם בערבית 'תסתלקו אני אהרוג אתכם', לא ידענו לקראת מה אנחנו הולכים. הם התקרבו לממ"ד החזקתי את הדלת בחזקה והם שמו מטען חבלה על הדלת, נפגעתי מהפיצוץ בגוף ומההדף עפתי לצד השני, אשתי והילדים לא נפגעו בכלל. לי נקטעה היד והתחלתי לדמם".

"מיד אחר כך המחבלים הלכו לסלון וירו על חברי כיתת כוננות שהיו מחוץ לבית שלנו. בדרך נס הם החליטו לצאת מהבית ולא להכנס לממ"ד, הם יצאו דרך החלון וניהלו קרב יריות עם כיתת הכוננות. שניים מהכיתה נהרגו מחוץ לביתי.

חבריא א' | פעולה 3

עם הפנים החוצה: לשמוע

מטרת הפעולה:

בפעולה זו החניכים ילמדו שעליהם להכיר ולשמוע את האדם אליו הם רוצים להסתובב.

מבנה הפעולה:

1. פתיחה
2. הבנת האחר - משחק
3. הבנת האחר - סיפור
4. מפגש עם דמויות
5. סיכום

מהלך הפעולה:

1. פתיחה

בפעולות האחרונות דיברנו על המצב בעם, על הכרובים שמסתובבים מגב אל גב לפנים אל פנים. היום נלמד כיצד אנחנו יכולים להסתובב ולהיות פנים אל פנים עם כל עם ישראל.

2. הבנת האחר | משחק

>> אופציה א':

ניתן לחניכים שלנו מספר משפטים הקשורים לנושא השנתי, ועליהם לפצח את המשמעות שלהם

שימו לב: זו משימה קשה יותר בשבת אבל בהחלט לא בלתי אפשרית! אפשר לבקש למשל שכל חניך יזכור פירוש של מילה על מנת ליצור את המשפט

ופרצופיהם אדם לקראת בן אביו

2 3 ,30 1 ,2 3

וטמי תכ וטמי

הערה למדריך: לפני שבת יש לכתוב את המשפטים על דפים שאותם ניתן לחניכים.

מומלץ לא לגלות לחניכים איך עליהם למצוא את התשובה אלא לתת להם לנסות להבין באיזה כתב סתרים מדובר.

הראשון: במילים נרדפות - ופניהם איש אל אחיו

השני: כתוב בגימטריה - גב אל גב

השלישי: כתוב בכתב אתב"ש (א=ת ב=ש ג=ר וכן הלאה...) - פנים אל פנים

>> אופציה ב':

משחק "הסוכן"- המדריך מושיב את כל החניכים במעגל, ואז מסתובב בין כל החניכים ואומר להם בסוד דמות או חפץ כל שהוא. לכולם יגיד את אותו הדבר, מלבד חניך אחד- שבמקום להגיד לו דמות או חפץ המנחה יגיד לו שהוא 'הסוכן'.

בשלב הבא, החניכים יתחילו לשאול אחד את השני שאלות במטרה למצוא מי הסוכן. אם זו דמות הם ישאלו שאלות בסגנון "מה המקום האהוב עלייך?" "מה התחביבים שלך?" וכד'. חניך שנשאל שאלה עונה כאילו הוא הדמות/החפץ שנאמר לו. יש לשים לב שמטרת הסוכן היא לאלתר ולהתנהג כאילו הוא יודע מה המילה כדי שלא יעלו עליו שהוא הסוכן.

מטרתם של שאר החניכים היא לחשוף את הסוכן ולכן ינסו לשאול שאלות שיבהירו מה החפץ/הדמות, אך ישתדלו לא לחשוף את החפץ/הדמות על מנת שלא לעזור לסוכן. לאחר מספר שאלות המדריך יבקש לבצע הצבעה מי החניכים חושבים שהסוכן. אפשר לשחק את המשחק מספר פעמים.

לאחר המשחק, נשאל את הסוכן:

- מה היה לך קשה במשחק?
- מה עזר לך להבין את המילה בסוף?
- איך היית יכול להצליח טוב יותר?

נשאל את שאר החניכים:

- מה עזר לכם לגלות מי הסוכן?
- אם אתם הייתם הסוכן מה הייתם עושים אחרת כדי לא להיחשף?

נסביר את המשחקים:
כאשר אנחנו רוצים לנהל שיחה עם מישהו אנחנו צריכים קודם כל להקשיב ולהבין עם מי אנחנו מדברים. עלינו לראות שאנחנו מבינים את השפה שלו. אנחנו צריכים להקשיב לרמזים בדבריו על דמותו, וגם 'לקרוא בין השורות'.

3. הבנת האחר | סיפור

מעשה באדמו"ר הצמח צדק מחב"ד. כשהיה מקבל חסידים ליחידות, אחרי כל שעה של קבלת קהל היה מזיע כולו. השמש שלו התפלא מה גורם לו להזיע ככה? ענה הרב - כשנכנס אלי אדם לשטוח את צרותיו לפני, אני צריך לצאת מבגדי שלי ולהיכנס לבגדים שלו כדי שאני אוכל להתחבר למצוקה שלו ולהבין מה הבעיה. לאחר מכן אני צריך לייעץ לו, ואז אני לא יכול להישאר בדמותו, אני צריך הסתכלות חיצונית ואובייקטיבית על המצב, כלומר לצאת מבגדיו ולהיכנס שוב לבגדים שלי. נכנסים אלי כ- 10 אנשים בשעה ובכל פגישה אני פושט ולובש בגדים ארבע פעמים, כלומר ארבעים פעם בשעה, ואיך לא אזיע?!

נשאל את החניכים:

- מה דעתכם?
- האם אתם מסכימים עם שיטתו של האדמו"ר?
- האם אתם מבינים למה הוא הרגיש צורך להחליף בגדים בכל פגישה?

4. מפגש עם דמויות

עכשיו, לאחר שהבנו את החשיבות של הקשבה על מנת להכיר ולהבין את הצד השני, נעלה את רמת הקושי וננסה זאת בעצמינו. בשלב זה ניפגש עם דמויות מהחברה הישראלית, בסיטואציות שונות.

נציג לחניכים סיטואציה וננסה דרכה להבין את הדמות.

למדריך: כל מדריך יכול להחליט איזה סיטואציה ודמות הוא רוצה להציג לחניכים שלו. מומלץ לבחור תוך מחשבה על גיל וסגנון החניכים, איזה דמות הם יצליחו להכיר. אפשר לאחר שמסיימים להכיר את הדמות לעומק לחזור ולהכיר דמות נוספת.

>> סיטואציות:

1. אבא שלי מגוייס כבר כמה חודשים למילואים, וצריך הרבה עזרה בבית. הגיע ילד חדש לכיתה, הוא אוהב לשחק כדורסל ובמשחקי מחשב. בשיעור חברה האחרון הוא אמר שבמשפחה שלו לא מתגייסים לצבא מתוך עיקרון. אני לא מצליח להבין למה אבא שלי מתגייס ואבא שלו לא. מה לדעתכם עליי להגיד לו?

2. בן דוד שלי לא שומר שבת. בכל שנה המשפחה שלו מגיעים לליל הסדר אצל סבא וסבתא ביחד איתנו. בשנה שעברה הוא הגיע לליל הסדר והראה לי במהלך החג שיש לו טלפון חדש. איך הייתי מגיב לו?

3. שבוע שעבר יצאנו כל המשפחה לקטיף בקיבוץ בארי בעוטף עזה. כשהגענו החקלאי סיפר שהוא צריך עוד הרבה עזרה ואין כמעט מתנדבים שמגיעים. מצד אחד, הייתי רוצה לעזור לחקלאי, מצד שני יש לי עוד עיסוקים רבים כמו לימודים, סניף, חברים ומשפחה. מה עליי לעשות?

>> ועכשיו, נצלול לעומקם של הדברים, עם רקע קצר על כל דמות:

דמות ראשונה: מתכנת בחברת היי-טק, טבעוני ורוכב על אופניים לעבודה, משתתף בהפגנות למען צדק חברתי וסביבתי. תחביבים: יוגה, טיולים ולימוד ערבית. מבחינתו, העולם חייב להיות טוב יותר, אם רק נעזור לו! קטן. ציטוט אופייני: "צדק חברתי זה לא תוספת, זה הבסיס לחברה מתפקדת."

דמות שנייה: שליח לשעבר בבית חב"ד בחו"ל ועכשיו מנהל בית חב"ד באוניברסיטה בארץ. מארגן שיעורי תורה ואירועים שמקרבים בין לבבות. מבחינתו, כל נשמה יהודית היא כמו יהלום שצריך רק קצת ליטוש כדי לגלות את הברק. ציטוט אופייני: "כל יהודי הוא יהלום - לפעמים רק צריך לנקות קצת את האבק."

דמות שלישית: בוגר מוסדות חרדיים שמצא חיבור עמוק לציונות. חובב גמרא, היסטוריה של ארץ ישראל וטיולים בשבילי הארץ. מאמין שחיבור אמיתי בין דת למדינה הוא הגשר שכולנו צריכים. ציטוט אופייני: "התורה היא הנשמה של העם, והמדינה היא הגוף. בלי אחד מהם זה פשוט לא שלם."

דמות רביעית: עובדת במשרד להגנת הסביבה. אוהבת לשמור על המסורת מבלי לתת לה לנהל אותה. מבחינתה, המסורת היא שורשים שמזינים את הצמיחה, אבל היא חופשיה ללכת לאן שתבחר. ציטוט אופייני: "מסורת זה לא משהו שמגביל - זה משהו שמזין."

דמות חמישית: תלמיד ישיבה, שמאמין בכל ליבו שערך לימוד התורה מגן על עם ישראל. מתקשה לראות איך חינוך חילוני ישפיע לטובה על משפחתו. מבחינתו, לימוד התורה הוא חומת מגן לכל דבר ועניין. ציטוט אופייני: "תורת ה' תמימה - זה הנשק שלנו בחיים."

>> משימה לחניכים:

דמיינו איך כל דמות הייתה נראית בחודש ארגון: איזה משפט הייתה כותבת על הקיר? מה היה הדגל שלה? איזה שיר היה מתאים לה לריקוד? ולסיום: כל חניך חושב על תכונה אחת מהדמות שהייתה שווה לשפר בעצמו - משהו טוב שהוא יכול לקחת ממנו לחיים שלו.

5. סיכום:

נסכם שבפעולה זאת דיברנו על היכולת לשמוע.

בשלב הפתיחה דיברנו על החשיבות שבמעבר מגב אל גב לפנים אל פנים, והבנו שהפניית פנים אמיתית דורשת מאיתנו להכיר ולהבין את האדם שמולנו, כדי לראות אותו באמת.

במשחק פענוח כתבי סתרים או בזיהוי הסוכן מתוך החניכים, התנסינו בהבנת סימנים ורמזים ולמדנו להקשיב לא רק למילים אלא גם למה שנמצא בין השורות. גילינו שהקשבה דורשת מאמץ אמיתי כדי להבין את עולמו של האחר.

דרך הסיפור על האדמו"ר הצמח צדק הבנו שהבנת האחר אינה רק הקשבה במובן הפשוט, אלא גם הזדהות עמוקה. הוא המחיש לנו את הצורך בהשקעה ובמאמץ כדי להיכנס לנעליו של מישהו אחר ולהתחבר אליו באמת.

במפגש עם דמויות שונות מהחברה הישראלית ניסינו להבין את הרקע והערכים שלהן, ודרכן ראינו כיצד לכל אדם יש סיפור חיים ייחודי וסט ערכים משלו. למדנו שמפגש אמיתי דורש מאיתנו לעצור, להקשיב ולהכיר את מניעי האחר גם אם הם שונים משלנו.

למדנו שבכל אחד יש תכונה טובה שיכולה לשמש כהשראה, ושבהקשבה ובלמידה מהאחר טמון כוח לשפר גם את הבחירות האישיות שלנו.

כדי להקשיב למישהו באמת, צריך קודם כל להבין מי הוא ומה הוא מביא איתו. החברה שלנו מורכבת מהמון סוגים שונים של אנשים, וכל אחד חושב ומרגיש קצת אחרת. אם אנחנו רוצים לפנות אליהם, אנחנו צריכים להקשיב באמת - גם לדברים שהם אומרים וגם למה שמאחורי המילים. זה לא תמיד קל, אבל ככה אפשר ללמוד, להתחבר ולהבין יותר. בפעולה הבאה נדבר גם על איך אנחנו יכולים להשמיע את הקול שלנו בתוך השיח, ליצור דיאלוג שבו כולם יכולים למצוא את עצמם - פנים אל פנים, ולפעמים גם קצת לב אל לב.

חבריא א' | פעולה 4

עם הפנים פנימה: להשמיע

מטרת הפעולה:

החניכים יבינו שעל מנת להשמיע הם צריכים לדעת מי הם ומה הם חושבים.

מבנה הפעולה:

1. פתיחה
2. הפרטים הקטנים
3. קטע - מי אני?
4. הכרות עם עצמי
5. הכרות עם הדעות שלי
6. סיכום

מהלך הפעולה:

1. פתיחה

בפעולה הקודמת למדנו לשמוע, זאת אומרת להכיר את הבנאדם שמולנו. בפעולה הזאת נלמד להשמיע. השלב הראשון בלהשמיע הוא להכיר את עצמינו.

2. הפרטים הקטנים

>> אופציה א':

נשחק את משחק הכתרים:
נבחר נציג מהקבוצה, שיושב במרכז המעגל, ועל ראשו נשים כתר אליו מוצמד דף עם שם של דמות כלשהי. על הנציג לשאול את חברי

הקבוצה שאלות של "כן" ו"לא" במטרה להבין מי הדמות. ניתן לחזור על המשחק עם נציגים נוספים.

הערה למדריך: יש להכין מראש כתר ופתקים עם דמויות שהקבוצה מכירה, כמו מרכזת, ראש הממשלה, זמר מפורסם וכדומה.

שאלות לנציג:

- איך היה לך?
- איך ידעת איזה שאלות לשאול כדי לגלות את הדמות?
- מה עזר לך ביותר בתהליך?

>> אופציה ב':

נשחק את "טמפה טמפה":
במשחק זה כל חניך בוחר תנועה שמייצגת אותו. המשחק מתחיל עם חניך אחד שעושה את התנועה שלו ולאחריה את תנועתו של חניך אחר. התור עובר לאותו חניך שנבחר, והוא מבצע את תנועתו ואחריה את תנועת חניך אחר. חניך שמתבלבל או לא מזהה את התנועה - נפסל.

שאלות לחניכים:

- איך היה המשחק?
- היה קל לזכור את התנועה שלכם?
- האם זיהיתם מיידית כשעשו אותה?

כדי להבין מי אנחנו, עלינו לזהות את מה שמייחד אותנו. במשחק למדנו לזהות את עצמנו כדי להשתתף בו.

3. קטע | מי אני?

נקריא את הקטע:

מי אני?
נו, זה ברור מאוד מי אני,
אני לא כמו...
ההם...
אני כזה...
אני...
המושלם...
הכי טוב בעולם...
אני בעד המדינה אבל לא כמו שהיא בדיוק,
אני בעד שירות צבאי אבל לא כמו של החילונים,
אני בעד לימוד תורה אבל לא כמו של החרדים,
אני בעד קיום מצוות מאהבה אבל לא כמו של המסורתיים,

אבל,
מי אני?
מה אני נותן?
מה יש לי להשמיע להם?
מה אני עושה כמו שאני?
מה אני חוץ מ"לא כמו ההוא"?
אולי אין בי כלום?

נשאל את החניכים:

- מה דעתכם על הקטע?
- האם הוא הזיז בכם משהו? למה? למה לא?
- מה יש לנו לתת לחלקים השונים של האומה?
- האם אנחנו רק "גם וגם"?
- אם לא, אז מה כן?

נאמר לחניכים שלפני שאפשר לדבר ולהכיר אחרים אנחנו צריכים להכיר את עצמינו.

4. הכרות עם עצמי

נחלק את תעודת הזהות. (נספח 1)

נבקש מהחניכים למלא את "תעודת הזהות" שלהם, דרכה הם יביעו את מי שהם, את מה שהם מאמינים בו, איך הם נראים כלפי חוץ, ומה יש להם להשמיע.

במידה והפעולה מתקיימת בשבת נעבור במעגל ונבקש מכל חניך להציג את עצמו בקול לפי ההגדרות שכתובות ב"תעודת הזהות".

5. הכרות עם הדעות שלי

נשאל את החניכים: מי הדמות הכי חשובה בסניף?

נבקש משני חניכים שנתנו תשובות שונות לקום ולנסות לשכנע את הקבוצה למה הם צודקים.

לפני שיתחילו להסביר נבקש מהם לצאת מהחדר. נשאל את הקבוצה מי מסכים עם מי? נשאל כמה הם בטוחים בזה? (ננסה להבהיר שזה בסדר לא לדעת ולתת לעצמך להשתכנע מדברי הנציגים.)

נזמין כל נציג בתורו לשכנע את הקבוצה. לאחר שהוא מסיים נבקש ממנו לצאת ונשאל את הקבוצה: מי הבין את הטענות שלו? ומי הסכים איתם? לאחר מכן נזמין את הנציג הבא ונעשה את אותו הדבר. חשוב שהם לא ישמעו את הטיעונים אחד של השני.

אח"כ נכניס את שניהם ונשאל שוב את כל הקבוצה: מי מסכים עם מי? מישהו שינה את דעתו בעקבות שכנוע ששמע? למה? מה שכנע אותו?

נסביר לחניכים שמותר והגיוני לפעמים לשנות את דעתנו אבל אנחנו צריכים תמיד להיות מודעים כשדעתנו משתנה.

בתרגיל הזה תרגלנו גם לשמוע וגם להשמיע.

הנציגים ששכנעו שכנעו בלי תלות בטענות של אחרים. הם הביעו את הדעה שלהם וזה מה שאנחנו צריכים לעשות כשאנחנו בדיון עם מישהו. לא לתת לעצמינו להתעסק כל כך בלהסביר למה הם טועים שאנחנו שוכחים להסביר את הדעה ועמדה שלנו.

החניכים שנשארו במעגל והקשיבו שמעו באמת את הדעות השונות. הם הקשיבו לאנשים שמולם ונתנו לעצמם להיות מושפעים בידיעה שהם לא יודעים את התשובה שנכונה לחלוטין (נראה שכנראה אלה שהשתכנעו הם אלה שלא היו בטוחים בדעתם פעם ראשונה ששאלנו). מותר ונכון לשנות את דעתנו, ומותר ונכון גם להישאר בדעתנו המקורית. כל עוד שלאחר כל פעם ששמעו טיעון הם ידעו לשאול את עצמם "מה אני חושב עכשיו?" זו החשיבות בלשמוע ולהשמיע. לאחר כל שלב שאני שומע אני משמיע לעצמי מה דעתי לפני שאני הולך להשמיע אותה לאחרים.

6. סיכום

במערך החודש למדנו על חשיבות סיבוב העם ממצב של גב אל גב למצב של פנים אל פנים.

למדנו כיצד הכרובים מסתובבים בהתאם להתנהגות שלנו, להסתובבות שלנו. אם נפנה את פנינו לשאר העם הכרובים יפנו את פניהם אחד לשני.

למדנו שסיבוב זה הוא הסיבוב אותו עשו אדם וחווה לאחר שנוצרו. הם נפרדו מלהיות מחוברים גב אל גב על מנת שיוכלו להיפגש שוב פנים אל פנים.

הבנו שהמצב בעם כיום דורש שנעשה סיבוב דומה. שנפנה את פנינו אחד לשני. על מנת לעשות זאת אנחנו צריכים לשמוע ולהשמיע.

בפעולה הקודמת דיברנו על היכולת לשמוע ולהכיר את הבנאדם שעומד מולי.

בפעולה הנוכחית דיברנו על היכולת להשמיע ולהכיר את עצמי והדעות שלי.

רק כאשר נשלב את לשמוע עם להשמיע נוכל לסובב את פנינו לעם שמסביבנו.

נספחים

חבריא א' | פעולה 4

(נספח 1)

תעודת זהות

שם: _____

כתובת: _____

גיל: _____

לאום: _____

תחביבים: _____

אני אוהב/ת: _____

אני מאמין/ה ב: _____

משפט שאני מתחבר/ת אליו: _____

המטרות שלי: _____

מבחינתי המדינה: _____

צייר את הדמות שלך

חבריא ב' | פעולה 1

מי שמביט בי מאחור

מטרת הפעולה:

חניכים יפגשו את המצב בעם היום שהוא מצב של גב אל גב. הם יעמיקו וילמדו על ויכוחים, כיצד הם נוצרים ואיך ניתן להתמודד עימם.

מבנה הפעולה:

1. פתיחה | הצגת הנושא
2. לאן פנינו מועדות?
3. המחשה
4. דיון
5. לימוד
6. סיכום

מהלך הפעולה:

1. פתיחה | הצגת הנושא

בפתיחה לנושא נרצה להראות לחניכים את השוני במצב העם מתחילת המלחמה.

נפזר תמונות, סמלים, משפטים שנאמרו / נשמעו במהלך השנה האחרונה. (ניתן לגזור ולאסוף מעיתונים / חדשות / אתר התנועה באזור חודש ארגון) ונבקש מהם לתאר את מצב העם מאז המלחמה ועד עכשיו.

נשאל את החניכים:

- מה קרה במהלך המלחמה שהשתננו ככה?
- למה לדעתכם לא הצלחנו לשמור על האחדות שהייתה בהתחלה

כרובים: נציג לחניכים את רעיון הכרובים שעליו בנוי הנושא השנתי.

נקריא את הפסוק מחומש שמות פרק כ"ה, פסוקים י"ח-כ':

"וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֻבִים, זָהָב; מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם, מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת. וַעֲשֵׂה כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה, מִזֶּה, וּכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה, מִזֶּה; מִן הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת הַכְּרֻבִים, עַל שְׁנֵי קְצוֹתָיו. וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה, סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת, וּפְנֵיהֶם, אִישׁ אֶל אָחִיו; אֶל הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ, פְּנֵי הַכְּרֻבִים."

נציג לחניכים את הלוגו של הנושא השנתי **(נספח 1)**

נמשיך בקריאת המדרש:

"כיצד הן עומדין רבי יוחנן ור' אלעזר חד אמר פניהם איש אל אחיו וחד אמר פניהם לבית ולמאן דאמר 'פניהם איש אל אחיו' הא כתיב (דברי הימים ב ג, יג) 'ופניהם לבית' לא קשיא, כאן בזמן שישראל עושין רצונו של מקום כאן בזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום.."

(בבא בתרא צט, א)

חז"ל מלמדים אותנו שהיה נס במקדש והכרובים הסתובבו בהתאם למידת האחווה שבין החלקים השונים בעם.

עד כדי כך הנס הזה שמתאר את האחווה היה חשוב, שגם בזמן הרגל (החג) היו מראים להם אותו כפי שאומרת הגמרא ביומא:

"אמר רב קטינא, בשעה שהיו ישראל עולין לרגל מגללין להם את הפרוכת, ומראין להם את הכרובים שהיו מעורים זה בזה, ואומרים להן: ראו חבתכם לפני המקום וכו'."

(יומא נד, א)

דמיינו שאנחנו בזמן בית המקדש, כולם עולים לרגל, אתם יחד עם משפחתכם, מצפים לרגע הגדול שבו הכהנים גוללים את הפרוכת כדי להראות לעם את הכרובים.

באיזה מצב הכרובים לדעתכם היו היום? פניהם איש אל אחיו? או גב אל גב?

2. לאן פנינו מועדות?

כעת נחווה בעצמנו את רעיון ה"גב אל גב" דרך משחק, ונסביר כי במצב של חוסר ודאות, כדי לשמור על עצמנו- הנטייה הטבעית שלנו היא לנהל החלטות על בסיס מה שכבר ידוע לנו, כלומר- הסתמכות על

ניתוח עצמי והטייה מסויימת של הסיטואציה.

>> נשחק "חזירים קפיטליסטים":
נחלק לכל חניך שני כרטיסים, אדום וירוק. בכל סבב, נבקש מכל חניך להרים פתק אחד באוויר. אם כל החניכים מרימים את הצבע הירוק - כל חניך יקבל סוכריה. אם כולם ירימו צבע ירוק ורק חניך אחד ירים צבע אדום - רק מי שהרים את הצבע האדום יקבל שלוש סוכריות. אם חלק הרימו אדום וחלק ירוק- אף אחד לא יקבל שום דבר.

>> נשאל את החניכים: איך נוצר ויכוח? הרבה נושאים במדינה הם ברי הסכמה. כל אזרחי המדינה מבינים ורוצים לחיות בביטחון, שיהיה צדק, להתפרנס בכבוד - אם כן איך בכל זאת נוצרים ויכוחים?

>> נציג לחניכים את ההגדרה המילונית למושג ויכוח (נספח 2)

נפתח את ההגדרה המילונית: ויכוח הינו דיון על דבר ששנוי במחלוקת.

הויכוח בדיון נוצר מהדרך להגיע אל היעד. ברור מאליו שהחברה רוצה להשיג ביטחון, צדק ולהתפרנס בכבוד, אולם הדיון הציבורי מתעורר כאשר כל צד רואה לנכון לממש את היעדים באופן שונה מהצדדים האחרים בדיון.

3. המחשה

נבקש שני מתנדבים מבין חברי הקבוצה. כל אחד מן המתנדבים יקבל תפקיד מוגדר בכרטיסיה (נספח 3), אותו הוא צריך לייצג בדיון ולהיצמד לטענות של הדמות הכתובות בכרטיסיה.

מבקשים מכל אחד מהחניכים להציג את הסיטואציה המוצגת אצלו בכרטיסיה, ומבקשים מהם לגלגל דיון שנוצר כתוצאה מהם. תוך כדי הדיון ניתן לשלב שאלות מנחות וטענות צדדיות על מנת לעזור לשתי הצדדים בטענותיהם:

בסיום הדיון נאסוף את כלל הטענות שעלו במהלכו ונסכם: בבסיס כל מחלוקת עומדות שלוש שאלות:

- מהי נקודת ההסכמה במחלוקת? (לכולם אכפת מהחטופים וכולם רוצים שיהיה טוב במדינה)
- מהי העמדה בה כל אחד מגיע לדיון? (אתי- עסקה בכל מחיר, אריק- לסיים את כל מטרות המלחמה)
- מהי נקודת המחלוקת שלהם? (באיזה תנאים יש להסכים לעסקת חטופים, ומתי מועד סיום המלחמה)

ברמה העקרונית שני הצדדים במחלוקת פועלים לאותה מטרה, אולם לכל צד יש זווית ראייה שונה, ועל כן מתפתחת המחלוקת. שימו לב למודל הבא וחשבו האם ניתן לזהות אותו במחלוקות נוספות: מחלוקת מתפתחת **מנקודת זהות**, בה לכל אחד יש **עמדה שונה**, שעל בסיסה **מתקיימת המחלוקת**.

4. דיון

למדנו מהו תולדותיו של הויכוח. דונו עם החניכים בשאלה כיצד ממצב של ויכוח ואי הסכמה, אנחנו מגיעים למצב של אחווה בין כלל הצדדים. הזכירו לחניכים שאומנם כעת נתקלנו בסיטואציה שהיא מורכבת יחסית, סוגיות רבות במדינה הם מהותיות ובעלות השלכות מרחיקות לכת בכל דרך שבוחרים בהם. לדוגמה: הרפורמה המשפטית. הצד "הימני" טוען שכיום שיקול הדעת שנמצא בידי השופטים רחב מידי, ואילו הצד "השמאלי" טוען שלא ניתן לאזן את מערכת המשפט כאשר נותנים לפוליטיקאים משקל רב יותר.

בדיונכם ניתן לגעת בשאלות הבאות:

- האם ניתן למצוא דרך שבה שני צדדים ירגישו שהם מקבלים את מה שחשוב להם, גם אם הם לא מסכימים לחלוטין?
- כיצד ניתן לדאוג שהויכוח על נושאים מהותיים מתבצע בדרך של דיאלוג מכבד?
- האם לדעתכם אפשר להחזיק בדעות שונות בצורה נחרצת ובכל זאת לשמור על קשר של אחווה והבנה בין שני הצדדים? כיצד?
- האם אתם מכירים דוגמאות מההיסטוריה של מדינת ישראל שבהן חילוקי דעות הובילו דווקא לחיזוק האחדות והחברה?
- מה הם הכלים שאדם יכול להשתמש בהם כדי להקשיב באמת לצד השני, גם אם הדעה שלו מנוגדת בתכלית?

5. לימוד

נלמד עם החניכים את הקטע הבא (נספח 4)

"עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל כִּי שָׁם בָּלַל ה' שְׂפַת כָּל הָאָרֶץ וּמִשָּׁם הֱפִיצָם ה' עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ" (בראשית י"א, ט)

ומשם הפיצם - למד שאין להם חלק לעוה"ב וכי איזו קשה של דור המבול או של דור הפלגה אלו לא פשטו יד בעיקר ואלו פשטו יד בעיקר להלחם בו

ואלו נשטפו ואלו לא נאבדו מן העולם אלא שדור המבול היו גזלנים והיתה מריבה ביניהם לכך נאבדו ואלו היו נוהגים אהבה וריעות ביניהם שנאמר שפה אחת ודברים אחדים למדת ששנאוי המחלוקת וגדול השלום. (רש"י שם)

דור הפלגה הרים יד למרוד בקב"ה, ולמרות זאת עונשו היה שפוזר בכל רחבי הארץ. לעומת זאת דור המבול שעוונו היה בבין אדם לחברו המבול נגזר עליו למות. פרשני המקרא, וכאן לפנינו רש"י, התייחסו להשוואה זאת כהוכחה לדרך הראויה שבה צריך לנהל את המציאות. דרך השלום גדולה יותר מדרך המחלוקת. היכולת לנהל את המציאות מתוך אחווה, גם אם המעשים נראים מקולקלים מאפשרים מציאות טובה יותר, מציאות שממנה לאחר מכן ניתן להתפתח. הקב"ה "בלל" את אנשי דור הפלגה, ובכך הוא בעצם סיכל את תכנונם למרוד בו, אולם הוא איפשר להם להמשיך את שגרת החיים בצורה חדשה בה ניתן להמשיך ולנהוג באהבה האחד כלפי רעהו.

אפשר בשלב זה, או בסיכום- לחלק לחניכים את השיר של רן דנקר 'בבל', שיצא בתקופה זו: **(נספח 5)**

מדרכי הנהגתו של הקב"ה את העולם, אנו למדים שהרבה יותר קל להנהיג את המציאות בדרכים של שלום ואחווה, ואילו כאשר יש מתח בין איש לרעהו, אז המציאות הרבה יותר מקולקלת וכבר הרבה יותר קשה לשנות אותה.

6. סיכום

ראינו שהויכוח הוא חלק מהותי ובלתי נמנע של קיום חברה. למדנו כי ישנם מחירים רעים לויכוח שמתנהל בצורה של מריבות, ואילו כאשר הויכוח מתנהל בדרכי אחווה ושלום, ניתן לרומם את החברה ולהביאה למקום טוב יותר על אף חילוקי הדעות. במהלך המערך ננסה להבין לעומק כיצד אנו מגיעים למקום העמוק של חיבור "פנים אל פנים" בלי לוותר על הערכים שלנו ועל עצמנו.

נסכם בדבריו של העיתונאי אברי גלעד שפורסמו ברשת החברתית פייסבוק, בתאריך 7.10.2023, עם פרוץ המלחמה. **(נספח 6)**

נספחים

חבריא ב' | פעולה 1

(נספח 1)

וכפניהם איש אל אחיו

(נספח 2)

וְיִפּוֹחַ שם עצם, זכר

1.דיון או ריב בין בעלי דעות מנוגדות

2.חוסר הסכמה

(נספח 3)

אתי היא מנהלת חשבונות בחברה מצליחה. היא ציונית מאוד והייתה גם במילואים הרבה חודשים. לאחר ששוחררה מהמילואים, אתי פועלת רבות דרך הפגנות ומחאות למען שחרור חטופים בכל מחיר! "חיי אדם קודמים להכל", טוענת אתי.
"המלחמה לא שווה את הסבל שעוברים החטופים". אתי כבר חסמה את איילון פעמיים, היא מחלקת סרטים צהובים, והייתה גם בכנסת בדיון על חטופים, ואף צעקה על כמה מהמתנגדים לה. בימים שבהם אין מחאות, אתי פועלת למען חיילים בגבול ומספקת להם אוכל, בגדים חמים וכל פינוק שירצו.

אריק הוא מ"פ של לוחמים בגבול הצפון. כבר כמה חודשים שהוא מחוץ לבית וילדיו כבר מתגעגעים מאוד! למרות כל הקושי האישי, אריק משוכנע כי יש לסיים את המלחמה עד הסוף! ולעשות עסקה עם האויב זה נורא ואיום! הוא חושב כל יום על החטופים, וגם קורא פרק תהילים לרפואתם כל יום. אך עם כל זה הוא לא מצליח להבין את המפגינים, שרוצים לעשות עסקה בכל מחיר. לא הספיק להם מה שעשו לנו? צריך להמשיך עם המלחמה עד הרגע שבו נוכל לשוב לבתינו.

(נספח 4)

"עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל כִּי שָׁם בָּלַל ה' שְׂפַת כָּל הָאָרֶץ וּמִשָּׁם הֱפִיצָם ה' עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ" (בראשית י"א, ט)

ומשם הפיצם - למד שאין להם חלק לעוה"ב וכי איזו קשה של דור המבול או של דור הפלגה אלו לא פשטו יד בעיקר ואלו פשטו יד בעיקר להלחם בו ואלו נשטפו ואלו לא נאבדו מן העולם אלא שדור המבול היו גזלנים והיתה מריבה ביניהם לכך נאבדו ואלו היו נוהגים אהבה וריעות ביניהם שנאמר שפה אחת ודברים אחדים למדת ששנאוי המחלוקת וגדול השלום. (רש"י שם)

(נספח 5)

בבל // רן דנקר

גם אם כאן השביל מתפצל
גם אם המגדל שבנינו נופל
גם אם כל מה שנטענו נובל
בבל

היתה לנו שפה
ודברים אחדים
היו מילים
לדברים הפשוטים
אחרי אלפיים שנות
הערך השתנה
אם נעצור נוכל לשאול
מה היתה הכוונה

מה היתה הכוונה כשאמרנו צדק צדק
למה כשאמרנו בצלם נברא
איך אפשר להבין
שונה את אהבת
ואהבת בן אדם
זו כל התורה כולה

גם אם כאן השביל מתפצל
גם אם המגדל שבנינו נופל
גם אם כל מה שנטענו נובל
בבל

אז מה יהיה מחר
תלוי את מי ת'שואל
אם שואלים אותי
עוד לא הזמן להתקפל

לאן אתה מביט כשהאופק מתערפל
בבל

זה עצוב שהשביל התפצל
כל מה שבנינו נופל
אם כל מה שהצמחנו נובל
אז מה היא האמת
את מי אני שואל
ממשיך להתבלבל
אתה רוצה לרדת או להשאר
לאן אני אלך
אין לי שום מקום אחר
תגיד אתה לא זוכר
כבר היית מהגר
המילים אותן מילים
אבל מה אני אומר

מה אתה אומר
מה אני אומר

גם אם כאן השביל מתפצל
גם אם המגדל שבנינו נופל
גם אם כל מה שנטענו נובל
בבל

אז מה יהיה מחר
תלוי את מי ת'שואל
אם שואלים אותי
עוד לא הזמן להתקפל
לאן אתה מביט כשהאופק מתערפל
בבל

(נספח 6)

אהבה

אמרו צריך דם. טסתי לאיכילוב. מאות אנשים רוצים לתרום. אמרו לך הביתה תבוא אחר כך. אמרו החיילים בנקודת הכינוס בשכונה חייבים מים. לקחתי שישיה ומיהרתי לנקודה. יש שם מים לשנה, השכנים הרעיפו. יש מלחמה, יש אהבה. איזה דפוקים אנחנו.
אני רק שואל את עצמי איפה היתה כל האהבה הזאת בשנה האחרונה? איך נתנו לעצמנו את המותרות של מלחמה פנימית כשחיות האדם מתחממות על הגבולות?

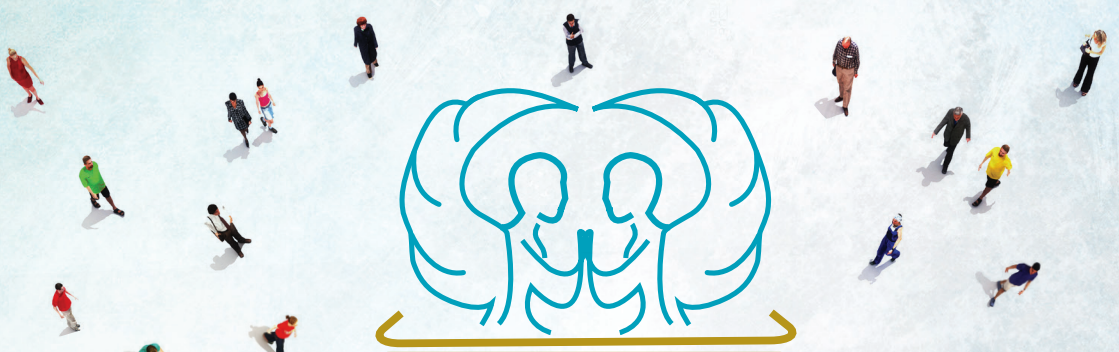

חבריא ב' | פעולה 2

פנים אל פנים

מטרת הפעולה:

הבנה של הצורך במפגש "פנים אל פנים", הצפת השאלה האם המפגש "פנים אל פנים" מחייב אותנו לוותר על הערכים שלנו. היכרות המושגים "ברית גורל" ו"ברית ייעוד".

מבנה הפעולה:

1. משחק
2. הקראה
3. עיבוד בעקבות הקריאה
4. דיון

מהלך הפעולה:

1. משחק

מוצעים 2 משחקים, ניתן לשחק את שניהם או את אחד מהם, לפי ההיכרות עם הקבוצה ואופיה.

>> משחק 1:

נשחק "פרה עיוורת" בשני שלבים. תחילה נמנה חניך שירדוף אחר שאר החניכים מבלי לכסות את עיניו במטרה לתפוס כמה שיותר מהם בפרק זמן מוגבל. לאחר 2-3 סבבים, נכסה את עיניו של החניך שרודף אחד החניכים, ונבקש ממנו לתפוס כמה שיותר חניכים בפרק זמן זהה למה שהוגדר קודם לכן.

>> משחק 2:

נחלק את הקבוצה לצמדים. כל צמד יתבקש לשבת אחד מול השני במקומות שונים ברחבת הפעולה (עדיף שלא בשורה אחידה).

כל צמד יקבל חידת היגיון בכרטיסיה (נספח 1) , וינסה לפתור אותה בפרק זמן של מוגדר מראש, ככל שחברי הקבוצה מגלים קושי ניתן לתת להם רמזים במהלך הזמן.

לאחר פתרון החידה הראשונה נבקש מכל צמד לשבת גב אל גב, וכעת נחלק להם חידה נוספת אותה הם יצטרכו לפתור (נספח 2) . את החידה יקבל אחד משני החניכים, ותפקידו להעביר לו את הכתוב בכרטיס מבלי להראות לו אותו. נקדיש לחלק זה את אותו הזמן שהקדשנו לחידה הראשונה.

>> לאחר סבבי המשחק נשאל: אילו מן המשחקים היה קל יותר לשחק, את המשחק בעינים הגלויות או אלה בעינים המכוסות? אילו מן החידות היה קל יותר לפתור את אלו שישבנו זה לצד זה, או זה שישבנו גב אל גב מבלי לראות את העינים או השפתיים של בן הזוג?

2. הקראה

צוות אלחנן (נספח 3) היה צוות מבצעי שהורכב מהאחים אלחנן ומנחם קלמנזון, ואחיינם איתיאל זוהר. השלושה לחמו ב-7 באוקטובר במשך שעות רבות מול מחבלי חמאס בקיבוץ בארי שבעוטף עזה, וחילצו כ-100 מבני הקיבוץ במשך 16 שעות תחת אש. על פועלם בבלימת הטבח וחילוץ התושבים, זכו חברי הצוות בפרס ישראל לגבורה אזרחית לשנת ה'תשפ"ד. בקרב נפל אלחנן קלמנזון איש "המוסד" וקצין בצה"ל בדרגת סרן, אלחנן נהרג מהיתקלות מול מחבלים בעת שחילץ אזרחים מן הקיבוץ.

בטקס פרסי ישראל לשנת תשפ"ד, נאם מנחם קלמנזון וייצג את זוכי הפרס ואת צוות אלחנן כולו. דבריו מובאים להלן:

אנו נמצאים כאן בטקס החותם את ימי הקוממיות של עם ישראל המתחילים מליל הסדר, דרך יום השואה, יום הזיכרון ויום העצמאות. טקס המשקף את הרוח הגדולה בעמנו ועונה על השאלה "למה" - למה אנחנו פה. השאלה שאנו צמאים אליה כל כך אחרי השנה הקשה שעברנו.

זאת השאלה שהדהדה ברחבי המדינה בעת שהמחלוקת בערה ואיימה לפרק אותנו מבפנים, בעת שמריבות על מחיצות רק יצרו מחיצות גבוהות יותר. האומנם אחים אנחנו? זו השאלה שניסרה ברחבי הארץ בעת שהאזעקות ניסרו את שמי המדינה בבוקר שמחת תורה. אויבינו, שחיכו לשבר, יצאו ממחילותיהם.

בשבת בצהריים, אלחנן, אחי שכה חסר לי ביום הזה, קרא לאיתיאל ולי לצאת איתו לדרום, בלי להסביר למה זה חשוב. הוא קרא לנו, והלכנו אחריו. "את אחיי אנוכי מבקש". ידענו את הסכנה ולמרות הפחד בחרנו להיכנס פעם אחר פעם. לא שאלנו את עצמנו למה אנחנו עושים את זה, ה"למה" היה ברור. באמצע אותו הלילה היינו כבר עייפים, אך למרות הפחד לא יכולנו להפסיק, כמו שהסביר איתיאל: "כאשר אתה יודע שאחיך בסכנה, אין לך באמת חופש בחירה".

כשהגענו לבית משפחת מאיר בבארי, מיכל סירבה לפתוח את דלת הממ"ד, היא ואחותה פחדו מדי. מיכל מבעד לדלת התחננה אליי: "תדבר, שנשמע את העברית שלך", והיא לא פתחה עד אשר צעקתי אליה "שמע ישראל, ה' אלוקינו ה' אחד". והדלת נפתחה מיד. אתוודה, לא הייתה זו תפילה, זו הייתה זעקה: "אני יהודי, אני פה בשבילך, בבקשה תפתחי את הדלת".

הצהרת החיבור הזו הדהדה ברחבי העוטף באותו היום על ידי אלפי לוחמים שיצאו מתוך ערבות הדדית עמוקה. אנשי עבודה, חינוך ומחקר אשר עזבו הכול וסיכנו הכול. והכול מתוך רעות ואחוות אחים ושל שותפות גורל ודרך. לא אשכח שנשאלתי, "מדוע הלכתם, הרי הם בני קיבוצים ואתם מתנחלים?". הכאב מעצם שאילת השאלה עדיין מהדהד בי. אלחנן, שאהב את משפחתו וידע היטב את הקשיים ואת החסרונות של העם הזה, אף על פי כן בחר להיכנס לתופת, כי ידע שהעם ראוי לכך.

בחודשים האחרונים, כאשר רוחות המחלוקת חזרו לנשוב, נפגשנו, בני משפחות חטופים ומשפחות שכולות, מרקעים שונים וכאבים כל כך גדולים. קשה להבין עד כמה החדר היה מלא בכאב של אמא דואגת ואב אבל, ושניהם דואגים למדינה, לחיי אדם ולחטופים, אבל עם דעות שונות כל כך. הקשבנו, התווכחנו, הסתכלנו בעיניים והתמלאנו בענווה שהובילה לאהבה, ובעזרת השם מההקשבה עוד יצמח תיקונה של החברה.

ואת ההקשבה שכחנו, הרשינו לעצמנו לתקוף ללא רחם, וכאשר הביקורת הופנתה כלפינו הזדעזענו שחושדים בנו בדברים שכלל לא העלינו על ליבנו, וחזרנו לתקוף איש את רעהו. שכחנו שגם כאשר העם הזה יוצא למחאות ולוויכוחים, זה מהסיבה שגורל המדינה היחידה שיש לנו בוער בכולנו. שכחנו שבכולנו עוד מפעמת ובוערת אהבת אחים.

ומאח לא נפרדים, בשביל אח עושים את הכול. כמו כל אהבה לאח, לא משנה כמה מבקשים ממך להסביר, לא תמיד ניתן לספר מה הופך את אחיך להיות כל כך מיוחד ולמה לעולם לא יהיה לו תחליף, כי מעל הכול, האהבה לאח, היא כי הוא אח. אך כשצריך בכל זאת להסביר על אהבה, כל מה שניתן זה להצביע על הגוונים המיוחדים שבאישיותו, אשר שופכים אור על שאלת ה"למה", למה אנחנו אוהבים את אחינו, את עמנו....

ויחד נתאבל, ויחד נבנה את אשר נהרס. ויחד גם נמשיך את המסע של העם המופלא הזה.

מכובדיי, אתם, יחד עם אלפי גיבורים ואנשי עשייה אלמונים, מספרים מי הם אחינו כל בית ישראל, ועונים בכך בצורה עמוקה ביותר לשאלה "למה". לא ננטוש את אחינו בדרום ובצפון, את אחינו שנלחמים ומשפחותיהם התומכות - אחינו שלחמו ונפצעו, אלו שניתן לראות את פציעתם ואלו שפציעתם אינה נראית. לא נשכח את אחינו, אזרחים, לוחמי כיתות הכוננות בעוטף ולוחמי זרועות הביטחון שנפלו בקרבות, ומעשי גבורתם עוד יסופרו בספר דברי ימי ישראל. לא נשכח את אחינו ואחיותינו החטופים בידי מרצחים, ומדי יום נתפלל ונפעל לחזרתם. לא עוד נריב ללא ראיית הטוב שבעם הזה, כי דמי אחינו צועקים אלינו מהאדמה: "שומר אחי אנוכי"....

אסיים במילותיו של אחי שבהן חתם את מכתבו לשלומית: "האמנתי בדרך, האמנתי בשוב עמנו לארצנו והאמנתי במעשה קטן שמחולל הרבה, דגש קטן שיציל חיים. אם אמות במלחמה על הארץ, שיזכרו ויזכירו שאין מדובר בעוד מלחמה או אינתיפאדה או שטות אחרת. מדובר באותה מלחמה ארוכה על ארצנו ועל זהות עמנו הנמשכת כבר כמעט 150 שנה. רציתי וניסיתי להיות אדם, להיות יהודי".

הגרסה שמובאת כאן הינה הגרסה המקוצרת לדבריו של מנחם קלמנזון.

צפיה בדבריו המלאים בסריקת הברקוד:

3. עיבוד בעקבות הקריאה

ננסה למקד את המחשבות בעקבות דבריו של מנחם קלמנזון. נשאל את השאלות הבאות:

- לאילו דברים התחברתם במיוחד בנאומו של מנחם קלמנזון?
- מנחם אומר בנאומו "אלחנן, שאהב את משפחתו וידע היטב את הקשיים ואת החסרונות של העם הזה, אף על פי כן בחר להיכנס לתופת, כי ידע שהעם ראוי לכך". מה עולה בכם לאור דברים אלו? כיצד ניתן להגיד בו זמנית אני רואה את חסרונות העם הזה, אך יודע שהוא ראוי?
- **שימו לב:** האם מנחם מבטל בדבריו את המריבה בין חלקי העם? מה הוא כן מציע?

- מהו הערך שבשמו מנחם מדבר ופועל ואותו הוא מדגיש שוב ושוב בדבריו?

נשים לב: מנחם הופך את סימן השאלה שמופיע בסוף דבריו של קין לקב"ה "השומר אחי אנוכי?" לסימן קריאה - "שומר אחי אנוכי!".

4. דיון

מיד לאחר פרוץ המלחמה, ב8.10.2023, כולנו מצאנו את עצמנו מופעלים בכל מיני חזיתות, הורגשה בעם תחושת לכידות חזקה, והרגשנו שהדבר הזה שכולם אומרים "ביחד ננצח" אמיתי ונוגע בנו. נזכיר לקבוצה פעילויות ומסגרות התנדבויות בהם פעלנו במשך השנה האחרונה, אם המדריך חדש בקבוצה ניתן לשאול את החניכים, אילו יוזמות הם נטלו בהם חלק מתחילת המלחמה והם הרגישו שהיו משמעותיים עבורם.

נפזר על הרצפה תמונות מיוזמות אזרחיות שונות שקרו במהלך המלחמה **(נספח 4)**, ונשאל את החניכים: האם יש תמונה שאתם מתחברים אליה במיוחד? האם יש תמונה שאתם חשים כלפיה סלידה?

בתמונות אנו רואים מיזמים שנראה שלא ניתן להתנגד אליהם, אולם מצד שני יש גם יוזמות שיכולות לעורר התנגדות בגלל המסרים שלהם, או לפעמים האנשים שעומדים מאחוריהם. נשים לב ליוזמות דומות: חסימת כבישים להעלאת המודעות לשחרור החטופים-חסימת הסיוע ההומינטרי, גרפיטי נגד מנהלי המלחמה-גרפיטי שמעלה על נס את גיבורי המלחמה, התנדבות "אחים לנשק"-התנדבות חב"ד.

נשאל את החניכים: איך קרה שהתחלנו את המלחמה בכזאת תחושת רוממות של "ביחד ננצח" וכעת נראה שהכל חזר להיות כפי שהיה לפני כן? אנשים חוזרים לעמדות הבסיס, המלחמה החיצונית כנראה לא הספיקה בשביל לייצר את השינוי המיוחל. הגורל המשותף של האומה הישראלית לבדו הוא, אינו מספיק ליצור אחווה לטווח הארוך.

נציג לחניכים שני מושגים "ברית גורל" ו"ברית ייעוד" **(נספח 5)** ונסביר אותם: הגרי"ד סולביציק מגדיר שני מצבים של ברית גורל וברית ייעוד, ברית גורל מדברת על ברית ממקום של כפייה - אנו נולדנו לאותו לאום ובאותו מדינה ומתוקף כך אנו צריכים לחיות ביחד, וברית ייעוד מדבר על בחירה בייעוד משותף (לקבוצות בגילאים מתקדמים יותר ניתן לקרוא את הטקסט של הגרי"ד סולביציק. **(נספח 6)**

על מנת להדגיש את ההבדל בין שני המושגים נשאל את החניכים האם הם מכירים מאורעות שבהם היינו בברית ייעוד וברית גורל?

על מנת להקל על הקבוצה ניתן להביא את הדוגמאות הבאות שמוכרות לנו:

- בתקופת השופטים כל פעם שהעם חטא הגיע אויב חיצוני שיצר גורל משותף שהוביל לחזרה בתשובה ולגאולה קטנה מקומית. לעומת תקופת הממלכה של דוד ושלמה בה הייתה ברית ייעוד - העם כולו היה למטרת חיזוק העם ובניית בית המקדש.
- בשואה היה הרגשה של ברית גורל. כולם נקלעו לאותה הסיטואציה, כל היהודים היו באותה הסירה, וב"יום שאחרי" הייתה תחושה שזה מספיק על מנת לייצר מדינה עצמאית ('מקלט בטוח') ועד היום כל דיפלומט שמגיע לארץ קודם כל מובל ל'יד ושם' בשביל להוכיח את צדקנו. אמנם ברור לכולנו שמדינה לא יכולה להתקיים רק על בסיס בריחה משואה.

אם כן אנו רואים שהמצב הזה בו הצורך ליצור מכנה משותף רחב שמתגלה בשעת משבר אינו חדש בהיסטוריה היהודית, ואף על פי כן הבסיס של הגורל המשותף כשלעצמו אינו מספיק כשלעצמו על מנת להחזיק את החברה רק על בסיסה. עדיין מאוד קשה לשנות את העמדה שלנו בצורה שתקשור את כלל החברה ב"ברית ייעוד".

אנו יוצאים מהפעולה הזאת עם שאלה פתוחה - כיצד יוצרים ברית ייעוד? ברית שמביאה לידי ביטוי את הערכים שאנחנו מאמינים בהם, לא ממסמסת אותם, ועדיין מצליחה לחיות בשלוות נפש עם כלל הגורמים בעם. מדובר בשאלה עמוקה, שגם לאנשים מבוגרים לא בטוח שיש תשובה כלפיה. גם אנשים מבוגרים נקרעים בשאלה איך נכון לממש את החזרת החטופים הביתה. באופן שמצד אחד יבטיח את חזרתם חיים ומצד שני יבטיח את ביטחוננו ושלומנו בעתיד. ברית ייעוד עוסקת בשאלות כבדות משקל אבל דווקא העיסוק בשאלות אלו מראה לנו שאנחנו נמצאים בהליך של בירור עמוק ואמיתי שבסופו של דבר יניב חברה טובה יותר.

5. סיכום

התחלנו את הפעולה במשחקים בהם התבקשנו בפעם אחת לשאת פנים אחד כלפי השני, ובפעם השניה לקיים אינטרקציה מבלי לראות את השני והבעותיו. זהו אותו תהליך שעושים הכרובים ומוזכר בגמרא בבבא בתרא אותה פגשנו בגמרא הקודמת, כאשר עושים רצונו של מקום ולא עושים רצונו של מקום. כל קשר של שני צדדים הוא קשר של שני ישויות נפרדות. אבל מצב של "פנים אל פנים" יוצר מצב של קרבה גדולה יותר שמאפשרת קשר קרוב יותר. ואילו כאשר "לא רואים עין בעין" קשר יותר לייצר קשר של קרבה.

לאחר מכן נחשפנו לפעילותם של "צוות אלחנן" ביום שמחת תורה תשפ"ד, שהלכו לפגוש את תושבי בארי "פנים אל פנים", ובמפגש זה גילו שקיימים ביניהם "המתנחלים" ובין תושבי בארי "הקיבוצניקים" גורל שמאחד ביניהם, ובשעת צרה יודע ליצור שפה משותפת הייחודית לשני הצדדים (נזכיר את קריאת 'שמע ישראל' ופתיחת הדלת בעקבותיה). דיברנו על הקריאה להפוך את קריאתו של קין לקב"ה מסימן שאלה לסימן קריאה - "שומר אחי אנוכי!", יש לנו אחריות כלפי החברה שלנו.

בעקבות המפגש עם סיפורם של "צוות אלחנן" נגענו בשאלות עומק, האם הצורך לערבות הדדית בין חלקי העם מבטלת את הצורך להביע דעה, ולבטא את המחלוקת שקיימת בין חלקי החברה? שאלה זאת הובילה אותנו להיכרות עם המושגים "ברית גורל" ו"ברית ייעוד", ומהם הבנו שבאופן היסטורי לאורך כל תולדות עם ישראל, עצם היותו של גורל משותף לעם, לא החזיק לבדו כסיבה להחזקת החברה, ושעל גבי סיבת הגורל מוכרחת להיות ההבנה שאנו נושאים ייעוד משותף, ושההכרה בכך תוביל אותנו לבניית חברה טובה יותר.

סיימנו בכך שגילוי ברית הייעוד הינה שאלה סבוכה, והתשובה לשאלה "מהו הייעוד שלנו כאומה?" אינה ברורה כלל, אבל אנו נדרשים לחשוב בצורה כזאת שיש לנו ייעוד משותף על מנת לקדם את החברה שלנו ולהוביל אותה למקום טוב יותר.

למחשבה נוספת: לאחר הפעולה אתם מוזמנים לשלוח לחניכים קישור לסרטון "המתייג". ולשאול אותם כיצד המושגים של "פנים אל פנים", "ברית גורל" ו"ברית ייעוד" בו לידי ביטוי. נשתמש במושגים אלו גם בפעולה הבאה.

נספחים

חבריא ב' | פעולה 2

חידה:

שאלו אדם מה גילו
והוא ענה:
גילי הוא כפלים ממכפלת
שתי הספרות המרכיבות אותו.

בן כמה הוא?

(נספח 1)

התשובה: 36. 3*6=18, 18*2=36

רמזים: המספר הוא זוגי, המספר אינו גדול יותר מ40.

חידה:

ישנן 3 אחיות.
הבכורה מגיעה הביתה פעם
ב-5 ימים, האמצעית כל 4 ימים
והצעירה כל 3 ימים.

כל כמה ימים ייפגשו שלוש האחיות יחדיו בבית?

(נספח 2)

התשובה: האחיות יפגשו לראשונה כולן ביום ה60.

60=12*5, 60=15*4, 60=20*3

רמז: נסו לחשוב מהו המספר השלם הראשון שמתחלק בשלושתם.

(נספח 3)

(נספח 4)

JDN

BRING HER HOME NOW!
FAMILIES FORUM
323 ימים
עסקה עכשיו

עסקה עכשיו!
104

ההגבורה
במותם ציוו לנו
ניצחון

גם כשחושבים אחרת
"אנשים,
אחים
אנחנו"

FUCK
THE
SYSTEM
כוועי
אוקטבר
לדין

HELP
SOS

ההגבורה
במותם ציוו לנו
ניצחון

DAF

ברית גורל

(נספח 5)

ברית ייעוד

(נספח 6)

הגרי"ד סולובייצ'יק // מאמר 'קול דודי דופק'

"ברית-גורל- מהי? הגורל מציין בחיי-האומה, כמו בחיי-היחיד, קיום מאונס. כורח מוזר מלכד את הפרטים לכלל אחד. היחיד כפוף ומשועבד בעל כרחו למציאות הלאומית-הגורלית, ואי אפשר לו להשתמט ממנה ולהבלע במציאות אחרת חוצה לה... מתוך הרגשת מציאות הכרחית-גורלית מבצבצת ועולה בדידותו ההיסטורית של היהודי. הוא-גלמוד בחייו עלי אדמות וגם במותו.. תודעת שיתוף-גורל מופיעה כתודעת שיתוף-מאורעות. כולנו שרויים בתחום גורל אחיד המקשר את כל שכבות העם על כל חלקיו ושבטיו ואיננו מפלה בין מעמד למעמד ובין איש לרעהו..."

"ברית-ייעוד - מהי? הייעוד מציין בחיי-האומה - כמו בחיי היחיד - קיום מדעת שהאומה בחרה בו ברצונה החפשי ושבו היא מוצאת את הריאליזציה המלאה של הוויתה ההיסטורית... האומה מעורה בתוך היעוד בשל כיסופיה לקיום משוכלל מלא-ענין וכיוון. היעוד הוא המעין המפכה של ההתעלות היחודית של האומה והזרם הבלתי- פוסק של ההשראה העליונה שאינה נדעכת.. חיי-יעוד הם חיים מכוונים, פרי דריכות-הכרחית ובחירה חפשית... הפעילות היצרנית הממלאה את ברית היעוד קולחת היא ממקור אחר לגמרי, ממרידת האדם בחיים העובדתיים כמו שהם ומן החרג המפעם בו לצורות-קיום יותר , נעלות ונשגבות."

חבריא ב' | פעולה 3

עם הפנים החוצה: לשמוע

מטרת הפעולה:

החניכים ילמדו שעליהם להכיר ולשמוע את הסובבים אותם דרך כלים של הקשבה והתבוננות.

מבנה הפעולה:

1. פתיחה
2. קטע | לשמוע
3. משחק | לשמוע
4. מפגש עם דמויות | התבוננות
5. דוגמה מהחיים
6. סיכום

מהלך הפעולה:

1. פתיחה

בפעולות האחרונים דיברנו על המצב בעם, על הכרובים שמסתובבים מגב אל גב לפנים אל פנים. היום אנחנו נלמד כיצד אנחנו יכולים להסתובב להיות פנים אל פנים עם כל עם ישראל דרך כלים של שמיעה והתבוננות.

2. קטע | לשמוע

נקריא לחניכים את הקטע הבא:

פונים אליי אנשים ואומרים לי: "הקריאה לאחדות נשמעת כמו איזה מס שפתיים". אחדות אין פירושה לטאטא הצידה את כל המחלוקות

האידיאולוגיות, ואין פירושה שכל אחד צריך לאהוב, להעריך, להוקיר ולהסכים עם כל מי שנבחרו כנציגים של המחנה השני. אחדות היא היכולת לנהל שיחה עניינית, מנומקת, מבוססת עובדות, עם פתיחות אמיתית לשנות את הדעה להקשיב ולעשות את זה בצורה מכובדת.

(ח"כ עידן רול, יש עתיד בנאום בכנסת בתאריך 29.5.2024)

נשאל:

- מה דעתכם על הקטע?
- מה אתם חושבים על ההגדרה שלו לאחדות?
- איך אתם הייתם מגדירים אחדות?

3. משחק - לשמוע:

>> אופציה א':

נשחק במשחק הסוכן: מושיבים את כל החניכים במעגל ואז מסתובבים בין כולם ואומרים לכל אחד בסוד דמות או חפץ כלשהו, אומרים לכולם את אותו הדבר, מלבד חניך אחד- לחניך זה נגלה כי הוא נבחר להיות 'הסוכן'. ברגע שנסיים לעבור בין כולם המשחק יתחיל!

החניכים יתחילו לשאול אחד את השני שאלות על מנת להבין מי הוא הסוכן. אם זו דמות הם ישאלו שאלות בסגנון "מה המקום האהוב עלייך?" "מה התחביבים שלך?" וכד'.
חניך שנשאל שאלה עונה כאילו הוא הדמות / החפץ שנאמר לו. יש לשים לב שמטרת הסוכן היא לאלתר ולהתנהג כאילו הוא יודע מה המילה כדי שלא יעלו עליו שהוא הסוכן.
שאר החניכים מנסים לגלות מי הסוכן, לכן ינסו לשאול שאלות מבהירות, וכמענה ישתדלו לא לתת תשובות ברורות מדי, כדי שלא בטעות יגלו לסוכן מה החפץ / הדמות.
לאחר מספר שאלות המדריך יבקש לבצע הצבעה מי החניכים חושבים שהסוכן.
אפשר לשחק משחק זה מספר פעמים.

לאחר המשחק נשאל את הסוכן: האם היה לך קשה להבין מה היה החפץ / הדמות. מה רמז לך? מה הקשה עליך?

נשאל את החניכים האחרים: איך ידעתם מי הסוכן? מה גילה לכם?

>> אופציה ב':

נשחק במשחק "חוקיות": נבחר נציג מהקבוצה שישלח החוצה. בזמן שהנציג בחוץ, שאר חברי הקבוצה יבחרו חוקיות מסוימת שתנחה את אופן מתן התשובות לשאלותיו. לדוגמה, ניתן להחליט שכל אחד עונה

לפי האות הראשונה בשמו (חיים יתחיל כל תשובה באות ח', רבקה באות ר', וכו') או שכל משתתף עונה כאילו הוא האדם שיושב מימינו. התשובות לא חייבות להיות נכונות, אך הן חייבות לעמוד בחוקיות שנקבעה.

כשהנציג יחזור פנימה, הוא יתחיל לשאול כל חבר בקבוצה שאלות לבחירתו, כאשר כל שאלה מופנית לאדם אחד. מטרת הנציג היא לגלות את החוקיות שבאמצעותה משיבים חברי הקבוצה. ברגע שהוא מזהה את החוקיות, המשחק מסתיים. ניתן לשחק מספר סבבים עם חוקיות שונה בכל פעם.

לאחר מכן, נשאל את הנציג: מה הקשה עליך להבין את החוקיות? מה עזר לך לגלות אותה?

נסכם:
על מנת להבין את האנשים שמולינו אנחנו צריכים לשים לב ולהקשיב טוב לדבריהם. אנחנו צריכים להכיר את הסובבים אותנו על מנת להבין מה הם מנסים להגיד.

באופציה א' צריך להבין מה הוא החפץ/דמות על מנת להיות מסוגל לדבר ולשוחח עם כולם.

באופציה ב' צריך להכיר את האנשים שמולי על מנת לדעת האם התשובות שלהם נכונות והגיוניות כדי לראות היכן הם מכניסים את החוקיות.

על מנת לשוחח עם אדם מסוים, אני צריך להכיר אותו. על מנת לשמוע באמת מה שהוא אומר, אני צריך להבין אותו.

ננסה עכשיו להבין קצת את האנשים ששונים מאיתנו.

4. מפגש עם דמויות | התבוננות

נציג לחניכים סיטואציה וננסה להבין את הדמות בסיטואציה.

למדריך: כל מדריך יכול להחליט איזה סיטואציה ודמות הוא רוצה להציג לחניכים שלו. מומלץ לבחור תוך מחשבה על גיל וסגנון החניכים, איזה דמות הם יצליחו להכיר. אפשר לאחר שמסיימים להכיר את הדמות לעומק לחזור ולהכיר דמות נוספת.

>> סיטואציות:

1. אתה נוסע עם המשפחה לשבת ויצאתם קצת באיחור. אתם בלחץ להספיק להגיע בזמן אבל באמצע הדרך אתם רואים שאחד הכבישים חסומים בגלל שיש הפגנה להחזרת החטופים. כשאתם מתקרבים עם הרכב אתה רואה שם אדם עומד מולך עם שלט עוצר מהרכב להתקדם.

2. אתה מסתובב בקניון כדי לקנות נעליים חדשות ומישהו עוצר אותך כדי להציע לך להניח תפילין/לתת לך נרות שבת.

3. אתה בתחנה מרכזית מחכה לאוטובוס שלך. אתה רואה חייל עם פאות וזקן יורד מאוטובוס שעכשיו הגיע, הוא נכנס לשירותים ואחרי כמה דקות יוצא עם חליפה מעיל שחור וכובע שחור. הוא לבוש כחרדי.

4. את בכותל ואת רואה בחורה בגופיה ומכנסיים מתקרבת. לפני שהיא נכנסת לרחבה היא מוציאה צעיף רחב מהתיק ועוטפת אותו סביבה לכסות את הידיים החשופות שלה.

5. את הולכת ברחוב בדרך הביתה ועוברים לידך רואה גבר חרדי וילד קטן שהולכים יחד, נראה שהאבא ממהר ומחזיק לבנו את היד. את שומעת את הילד שואל "אבא אתה תגן עלינו מהמלחמה?" והאבא עונה "לא, אני הולך ללמוד תורה כדי שהקב"ה יגן עלינו".

נבקש מהחניכים לדמיין את הדמות שפגשו בסיטואציה.

- מה שמו? בן כמה הוא? איפה הוא גר? איך הוא נראה?
- למה הוא עושה את מה שהוא עושה בסיטואציה?
- מה העקרונות שבגללם הוא עושה את זה?
- מה הוא מנסה להשיג?
- במה אתה מרגיש שונה ממנו?
- במה אתה דומה לו?
- האם יש משהו שיוצר בך התנגדות אליו?
- האם יש דברים שבהם לדעתך הוא גורם נזק לעם ישראל?
- האם יש דברים שבהם לדעתך הוא מועיל לעם ישראל?

>> ועכשיו, ניתן קצת רקע על כל אחד מהדמויות בנוסף למה שהחניכים כבר אמרו עליהם:

1. הוא מתכנת בחברת היי-טק. הוא טבעוני, רוכב על אופניים לעבודה, ומשתתף בהפגנות למען צדק חברתי וסביבתי. התחביבים שלו הם יוגה, טיולים ולימוד ערבית. הוא מאמין בצדק חברתי, שוויון זכויות, והגנה על הסביבה. ציטוט אופייני: " "צדק חברתי אינו מותרות, הוא הכרח לחברה בריאה ומתפקדת."

2. הוא עשה שליחות כמה שנים בבית חב"ד בחו"ל ואז חזר כי הרגיש שיש לו יכולות לקרב רוחנית את מי שקרוב פיזית. כיום הוא מנהל בית חב"ד באוניברסיטה בארץ בה הוא מארגן שיעורי תורה, אירועי חג, ופעילויות קירוב לבבות עם סטודנטים חילונים. הוא מקפיד על לימוד יומי של תניא ורמב"ם, כתקנת הרבי, ומאמין בחשיבות של שמחה בעבודת ה' ובחיים בכלל. ציטוט אופייני: "כל יהודי הוא יהלום,

לפעמים רק צריך לצחצח אותו קצת כדי לגלות את הברק הפנימי."

3. למד במוסדות חרדיים אך גילה את קשרו ואהבתו לארץ ישראל ולתנועה הציונית. הוא מאמין בדרך החיים החרדית אך גם במחויבותו לעזור להגן על עם ישראל. הוא לא מחביא את מי שהוא, אלא מנסה לגשר בין ערכיו החרדיים לערכיו הציוניים. התחביבים שלו הם לימוד גמרא, לימוד היסטוריה של ארץ ישראל, טיולים בשבילי הארץ, וכתיבת מאמרים בנושאי יהדות וציונות. ציטוט אופייני: "התורה היא נשמת האומה, והמדינה היא גופה. עלינו לחבר ביניהן בהרמוניה."

4. היא עובדת במשרד להגנת הסביבה. היא מקפידה על קידוש בערב שבת ומבקרת בבית הכנסת בחגים, אבל לא נותנת לזה להגביל אותה. היא תלך לים בשבת ולמועדונים למסיבות. היא אוהבת לבלות עם חברים, לעשות קניות ולבשל. ציטוט אופייני: "המסורת היא לא כבלים שמגבילים אותנו, אלא שורשים שמזינים אותנו ומאפשרים לנו לצמוח ולהתחדש."

5. הוא תלמיד ישיבה שנים רבות. אשתו מפרנסת את הבית באמצעות תפקידה כמזכירה. מקפיד על קלה כחמורה בהלכה, עם דגש על לימוד תורה כערך עליון. משתתף בהפגנות נגד גיוס חרדים. הוא דואג שהחברה הישראלית הכללית תשפיע על ילדיו לרעה ותמנע ממנו לתת להם את החינוך הראוי לאמונה. משתמש בטלפון כשר. ציטוט אופייני: "תורת ה' תמימה משיבת נפש - רק בלימוד התורה וקיום המצוות נמצא את הדרך הנכונה לחיות בעולם הזה."

>> משימות:

- דמיינו, אם הדמות הזאת הייתה בחודש ארגון: איזה משפט הייתה כותבת על הקיר? מה הייתה הגלופה שלה? איזה שיר היתה בוחרת להשתמש לריקוד?
- אם הייתם פוגשים את הדמות הזו - מה הייתם שואלים אותה?
- חשבו על דבר אחד שטוב בדמות שהוא היה רוצה לשפר בעצמו.

5. דוגמה מהחיים

נקרא עם החניכים את הקטע הבא, שהוא ציטוט מהקלטת ווצאפ של איריס חיים, אימו של החטוף יותם חיים שברח משבי החמאס ונהרג מאש כוחותינו, ששלחה לחיילי ביסל"ח 17:

שלום לחטיבת 7828 ביסל"ח גדוד 17, מדברת איריס חיים. אני אמא של יותם. אני רציתי להגיד לכם שאני מאוד אוהבת אתכם, ומחבקת אתכם פה מרחוק. אני יודעת שכל מה שקרה זה בכלל לא באשמתכם ובאשמת

אף אחד חוץ מהחמאס יימח שמם וזכרם על פני האדמה... בהזדמנות הראשונה אתם מוזמנים לבוא אלינו, כל מי שמעוניין. אנחנו רוצים לראות אתכם בעיניים שלנו, לחבק אתכם ולהגיד לכם שמה שעשיתם - כמה שזה כואב ועצוב להגיד דבר כזה - זה היה הדבר הכי נכון כנראה באותו רגע.

נבקש מהחניכים לדמיין את המצב בו נמצאת איריס, ונשאל:

- האם התגובה שלה נראית להם הגיונית?
- האם הם חושבים שגם הם היו מגיבים ככה?
- אלו כוחות נפש הם מזהים בה?
- מה ניתן לקבל ממנה?

6. סיכום

נסכם שבפעולה זו דיברנו על היכולת לשמוע. על מנת לשמוע עלינו להכיר את האדם שמשמיע, להבין מה דוחף אותו ומה כואב לו. אנחנו צריכים לדעת לשמוע בלי שיפוטיות. לנסות באמת להבין מה אומרים ולמה אומרים את זה. החברה הישראלית בנויה מהרבה מאוד סוגים שונים של אנשים. על מנת להיות מסוגל להפנות את פנינו אליהם אנחנו צריכים לדעת מי הם ולדעת לשמוע את מה שיש להם להגיד, גם אם אנחנו לא תמיד מסכימים. בפעולה הבאה נלמד כיצד אפשר לא רק לשמוע אלא גם להשמיע במפגש עם אנשים השונים מאיתנו.

חבריא ב' | פעולה 4

עם הפנים פנימה: להשמיע

מטרת הפעולה:

החניכים יבינו שעל מנת להשמיע הם צריכים לדעת מי הם ומה הם חושבים.

מבנה הפעולה:

1. פתיחה
2. משחק | הפרטים יוצרים את הדמות
3. קטע | מי אני?
4. הכרות עם עצמי
5. הכרות עם הדעות שלי
6. דיון
6. סיכום

מהלך הפעולה:

1. פתיחה

בפעולה הקודמת למדנו לשמוע, זאת אומרת להכיר את הבנאדם שמולנו. בפעולה הזאת נלמד להשמיע. השלב הראשון בלהשמיע הוא להכיר את עצמינו.

2. משחק | הפרטים יוצרים את הדמות

>> אופציה א':

נשחק את המשחק "פים פם פום". נבחר שלושה נציגים מהקבוצה לשבת בשורה כשגבם מופנה לשאר מעגל החניכים. נשים על גב כל אחד מהחניכים את אחד מהמילים: פים פם פום. נקריא הגדים של למי

הכי מתאים (נספח 1) ונבקש מהחניכים במעגל לומר בקול לאיזה אחד מהנציגים הכי מתאים. על הנציגים לנחש איזה אחד מהם הוא פים, איזה פם ואיזה פום. אפשר לשחק את המשחק כמה פעמים עם נציגים שונים ושאלות שונות.

למדריך: על המדריך מראש להכין 3 שלטים עליהם כתוב "פים" "פם" "פום"

נשאל את הנציגים: איך היה להם? את מי הצליחו לנחש ראשון? למה? מה עזר להם להבין?

>> אופציה ב':

נשחק את "משחק הכתרים". נבחר נציג לבוא ולשבת מול מעגל החניכים. על ראש הנציג נשים כתב ואליו נחבר באמצעות מהדק נייר דף עם שם של דמות. על החניך לשאול את חברי הקבוצה שאלות של כן ולא כדי להבין מי הדמות שכתובה לו על הראש. אפשר לשחק את המשחק כמה פעמים עם נציגים שונים.

למדריך: על המדריך מראש להביא מהדק נייר ולהכין כתר ופתקים עם דמויות שהקבוצה שלו מכירה. הדמויות יכולות להיות המרכזת, ראש הממשלה, זמר מפורסם וכן הלאה - העיקר שזה דמות שכל חברי הקבוצה יכירו.

נשאל את הנציג: איך היה לו? איך הוא ידע איזה שאלות לשאול להבין איזה דמות הוא? מה עזר לו לקלוט?

3. קטע | מי אני?

הכרות עם עצמי:
נבקש מכל חניך לחשוב על 3 דברים שמאפיינים אותו - מה הכי חשוב לו שמישהו חדש ידע עליו. נאמר להם לחשוב על הדברים בראש ואז נעבור בסבב שכל אחד ישתף. נבקש מהחניכים לא לשנות את התשובות שחשבו על פי מה שאחרים אומרים. לכל אחד יש דברים אחרים שמגדירים אותו.

אחרי הסבב נבקש מהחניכים לשתף איך הם בחרו את שלושת הדברים? האם היה קשה לבחור רק 3? האם היה קשה למצוא 3?

נגיד שהגיוני שכל אחד מאפיין את עצמו שונה כל עוד שכל אחד יודע איך לאפיין את עצמו.

4. הכרות עם הדעות שלי

>> אופציה א':

נבקש מהחניכים לשתף משהו מהרחב הפוליטי שהם בעדו / מסכימים איתו (אפשר לבחור רק נציג או שניים). נקשה על החניכים ונבקש

שיסבירו לנו קצת יותר. עד כמה הם מבינים את הדבר הזה? האם הם יכולים להביא הוכחות וטענות מוצקות להוכיח את צדקותם או שזה פשוט מה שהם שמעו בסביבה? מה שאמרו להם שהם צריכים לתמוך בו?

נוכל לבקש גם ההפך, שהחניכים יספרו משהו פוליטי שהם נגדו. מדוע הם נגדו? האם יש להם דרך להוכיח שזה לא נכון/טוב?

>> אופציה ב':

נבקש מהחניכים לבחור סרט אהוב - סרט שהם מגדירים הסרט הכי טוב. נבקש מחניך שמרגיש שהוא יכול להסביר למה זה הסרט הכי טוב.

נבקש ממנו לספר קצת למה הוא חושב כך.

נשאל את החניך שאלות על הצלחת הסרט:
כמה כסף הוא הרוויח? באיזה פרסים ניצח הסרט? כמה אנשים בעולם מגדירים אותו הסרט הכי טוב?

נסביר לחניכים שעל מנת להביע את דעתם הם צריכים להכיר אותו לעומק. אתה יכול לומר את דעתך כמשהו אגבי אבל אם אתה רוצה לשכנע ולהסביר אתה צריך להכיר את הנושא לעומק. אי אפשר לשכנע מישהו שיש אמת בדבריך אם אתה לא יכול לאמת את דבריך. אם אין לך טענות והוכחות שחיצוניות לך.

דעתך היא שלך ויש לך את הזכות והיכולת לשנות אותו בכל רגע נתון, אך עליך לדעת בכל שלב מה הוא דעתך. אתה צריך להבין את דעתך ולדעת למה אתה חושב כך.

5. דיון:

נבקש מהחניכים לתאר לנו כיצד ניתן לקיים דיון.

נראה שעיקר התשובות הינם הצהרה - תגובה. זאת אומרת בדיון בדר"כ אנחנו ננסה לענות על הדברים שאחרים אמרו.

נתנסה בכך. נעלה שאלה במעגל החניכים שאנחנו יודעים ששנויה במחלוקת.
(כל מדריך ישאל שאלה אשר הוא יודע שיעורר את חניכיו, אפשר ואף כדאי שאלה שנוגעת ממש לחיי היומיום שלהם)

דוגמאות לשאלות:

- מי האדם הכי חשוב בסניף?
- האם צריך לקיים יותר או פחות חזרות לקראת הופעת סוף חודש ארגון?
- מה צריך לכתוב על הקיר הקבוצתי?
- עדיף לאכול בשרי או חלבי בלילה לבן?

נשאל את השאלה ולפני שניתן לחניכים לפרט את דעתם נבקש ששניים שלא מסכימים יקיימו דיון בניהם. נראה כיצד הראשון אומר טענה והשני מגיב עליו, ואז הראשון מגיב על השני וכך חוזר חלילה.

לאחר כמה דקות נעצור את הדיון.

נשאל את החניכים האם היה מישהו ששינה את עמדתו בעקבות הדיון?

אם כן, למה?

אם לא, למה לדעתכם לא הצליחו לשכנע אתכם?

נשאל שאלה אחרת וגם הפעם לפני שניתן לחניכים לפרט את דעתם נמצא שניים שלא מסכימים. נבקש מאחד לצאת כדי שהשני יוכל להביע את דעתו. נסביר לו שלא יהיה לו עוד הזדמנות לנמק את עמדתו ולכן לנסות באמת להסביר כמה שיותר את דעתו. לאחר מכן נבקש מהחניך שיצא להיכנס ולהסביר את טענתו, וגם לו נאמר שזו ההזדמנות היחידה להסביר את טענתו.

נשאל את החניכים:

האם הפעם היה מישהו ששינה את עמדתו בעקבות הדיון?

אם כן, למה?

אם לא, למה לדעתכם לא הצליחו לשכנע אתכם?

מתי הבנתם יותר טוב את הדעות השונות?

מתי היה לכם יותר קל לעקוב אחרי הדיון?

מתי הטענות היו יותר משכנעות?

נסביר לחניכים שעל מנת לשמוע באמת אנחנו צריכים לעזוב את התגובה המידית של לסתור ולשכנע. עלינו להיות מוכנים לשמוע ולהבין. אנחנו צריכים להיות מסוגלים להביע את עמדתנו ללא השפעת הדעות סביבנו. מותר ונכון לשנות את דעתנו, ומותר ונכון גם להישאר בדעתנו המקורית. כל עוד שלאחר כל פעם שומעים מידע או טיעון חדש אנחנו יודעים לשאול את עצמם "מה אני חושב עכשיו?" זו החשיבות בלשמוע ולהשמיע. לאחר כל שלב שאני שומע אני משמיע לעצמי מה דעתי לפני שאני הולך להשמיע אותה לאחרים.

6. סיכום:

במערך החודש למדנו על חשיבות סיבוב העם ממצב של גב אל גב למצב של פנים אל פנים.

למדנו כיצד הכרובים מסתובבים בהתאם להתנהגות שלנו, להסתובבות שלנו. אם נפנה את פנינו לשאר העם הכרובים יפנו את פניהם אחד לשני.

למדנו על ברית גורל וברית יעוד וכיצד עלינו להחליט מה המטרה שלנו. אחדות וקירוב העם תלויה בנו וכיצד אנחנו מתקשרים אליהם.

הבנו שהמצב בעם כיום דורש שנסתובב. שנפנה את פנינו אחד לשני. על מנת לעשות זאת אנחנו צריכים לשמוע ולהשמיע.

בפעולה הקודמת דיברנו על היכולת לשמוע ולהכיר את הבנאדם שעומד מולי.

בפעולה הנוכחית דיברנו על היכולת להשמיע ולהכיר את עצמי והדעות שלי.

רק כאשר נשלב את לשמוע עם להשמיע נוכל לסובב את פנינו לעם שמסביבנו.

בהצלחה!

נספחים

חבריא ב' | פעולה 4

(נספח 1)

למי הכי מתאים...

1. לגדל עדר של כבשים
2. להיות יחפ/ה בחתונה שלו/ה
3. להיות מדריכ/ת טיולים
4. להיות שחקנ/ית.
5. לכתוב ספר פילוסופיה.
6. להיות.
7. לגור באי בודד.
8. לצאת לשליחות בחו"ל.
9. לטפס על הר אוורסט.
10. להיות מרגל/ת בלבנון.
11. ללבוש עם פאה.
12. לגדל זקן
13. לגדל פיל.
14. להסתרק במזלג.
15. לרכב על חמור כי זה חוסך דלק.
16. לעשות מחקר על השפעת העלים החומים על צבע הצפרדע
17. לעבוד בשב"כ.
18. לדעת בע"פ את כל שירי נעמי שמר.
19. להיות שר/ה חשוב/ה בממשלה.
20. לרכב על אופנוע.
21. לגדל חלזונות.
22. להיות שדכנ/ית.
23. להיות אלופ/ת העולם באכילת פופקורן.
24. לגור בגולן.
25. לגור בבית מלון
26. להיות צמחונ/ית
27. להיות מדענ/ית.
28. להיות זמר/ת
29. לשבור שיא גינס.
30. להקים מתקן חדש בלונה פארק.
31. להיות קריינ/ית חדשות.
32. להמציא רובוט
33. לצבוע את השיער לירוק
34. להיות מרכז/ת בסניף
35. להיות אומנ/ית

בעמודים הבאים מצורפים דמויות
לתרגול מפגש וסיבוב הכרובים

ניתן לגזור את הדף של כל דמות ולהשתמש ככרטיסיה

שימ/י לב שמצד אחד יש את תמונת הדמות וכמה פרטים יבשים אותם ניתן להציג לחניכים, ומהצד השני מידע נוסף ורקע עליה, ככה שאת/ה כמדריכ/ה יכולים להשתמש.

לתרגול מפגש וסיבוב הכרובים ניתן להשתמש בשאלות המנחות הבאות:

- האם מופיעות אצלכם התנגדויות בהסתכלות על הדמות / בקריאה עליה?
- מה מאתגר אתכם בה?
- איזה רגשות חיובים מתעוררים בכם בהתבוננות בה?
- מה כואב לדמות?
- מה הערכים המרכזיים שמניעים אותה?
- האם יש נקודות בהם תוכלו להזדהות איתה?
- איזה ערך בנקודת המבט שלה אתם מעריכים והייתם רוצים לאמץ לעצמכם?
- איזה ערך חסר בנקודת המבט שלה שהייתם רוצים לצרף לה?

תנועת הנוער התורני לאומי
הראשונה בישראל

ציטוט אופייני:

"אמונה היא הבסיס, אבל עלינו לבנות עליה עולם של חסד ותיקון"

טליה ברקוביץ'

טליה ברקוביץ' היא מורה לחינוך מיוחד בת 29, נשואה ואם לשניים, המתגוררת ביישוב קהילתי בגוש עציון. גדלה בפתח תקווה, למשפחה דתית-לאומית.

כיום, טליה עובדת כמורה לחינוך מיוחד בבית ספר ממלכתי-דתי, מתמחה בילדים עם לקויות למידה. היא מתלבטת לגבי שילוב טכנולוגיות חדשניות בחינוך המיוחד, תוך התאמה לצרכים דתיים.

אביה רב בית ספר תיכון ואמה עובדת סוציאלית. טליה היא הבת השנייה מתוך ארבעה ילדים, עם קשר חזק למשפחתה המורחבת.

במהלך התיכון הצטיינה בפעילויות חברתיות ולימודיות, בלימודי תנ"ך ואמנות. הייתה פעילה בתנועת נוער והתנדבה רבות בקהילה. את שירותה הלאומי ביצעה בפנימייה לנוער בסיכון בירושלים, מה שהשפיע עמוקות על בחירת הקריירה שלה.

טליה ברקוביץ' מנהלת אורח חיים דתי מלא, המשלב עבודה, משפחה ולימוד תורה. היא משתתפת בשיעור תורה שבועי לנשים ומקפידה על תפילה אחת ביום. טליה ובעלה, אלעד, מגדלים את ילדיהם בדרך התורה והמצוות.

תחביביה כוללים ציור, גינון אורגני, אפיית חלות, וטיולים בארץ ישראל. טליה אוהבת מוזיקה יהודית עכשווית ושירי ארץ ישראל. היא גם פעילה בוועד היישוב ומארגנת אירועים קהילתיים.

טליה מאמינה באלוקים ובתורת ישראל, ורואה בכך מקור לערכיה ואורח חייה. היא מחפשת דרכים לשלב בין אמונתה הדתית לבין אתגרי העולם המודרני. טליה תומכת בשוויון הזדמנויות ובצדק חברתי. היא מודאגת מהפילוג בחברה הישראלית ומחפשת דרכים לגשר בין מגזרים שונים.

אתגרים ופחדים:

>> מתמודדת עם לחץ בעבודה ואיזון בין קריירה למשפחה
>> חוששת מהשפעות שליליות של הטכנולוגיה והתקשורת על חינוך הילדים
>> מתמודדת עם מתחים בין ערכיה הדתיים לבין ערכים ליברליים בחברה
>> דואגת מהמצב הביטחוני ומעתיד ההתיישבות ביהודה ושומרון
>> חרדה לגבי פערים כלכליים גדלים בחברה הישראלית

שאיפות ויעדים:

>> לפתח תוכנית לימודים חדשנית המשלבת ערכי יהדות וחינוך מיוחד
>> להרחיב את המשפחה ולגדל ילדים בדרך התורה
>> לכתוב ספר ילדים העוסק בנושאי אמונה ומוגבלויות
>> להקים מרכז קהילתי לילדים עם צרכים מיוחדים ביישוב
>> להעמיק את לימודי התורה שלה ולהשתלב בהוראת מבוגרים

יחס לטכנולוגיה ומדיה חברתית:

>> משתמשת בטכנולוגיה לצרכי עבודה ולימוד, מנסה להגביל שימוש אישי
>> פעילה בקבוצות וואטסאפ קהילתיות ומקצועיות
>> משתמשת בפייסבוק באופן מוגבל, נמנעת מאינסטגרם וטיקטוק

יחס לכסף:

>> חיה בצניעות יחסית, מקפידה על מעשר כספים
>> חוסכת לחינוך הילדים ולרכישת דירה
>> תומכת בכלכלה מקומית ובעסקים קטנים

חזון למדינת ישראל:

>> מדינה יהודית ודמוקרטית המשלבת ערכי תורה עם מדע וטכנולוגיה מתקדמים
>> חיזוק החינוך הממלכתי-דתי והטמעת ערכי יהדות בכל מערכת החינוך
>> קידום דו-קיום ושלום עם שכנינו, תוך שמירה על ביטחון ישראל
>> הגדלת תקציבי חינוך ורווחה, במיוחד עבור אוכלוסיות מוחלשות
>> מצביעה למפלגת הציונות הדתית, בשל תמיכתה בערכי הציונות הדתית וההתיישבות

חלומות סודיים:

>> לעלות לגור בירושלים העתיקה
>> ללמוד תואר שני בחו"ל ולהיחשף לתרבויות שונות

מטרות:

>> קצרות טווח: להשלים הסמכה בתחום הוראה מתקנת, לארגן סמינר חינוכי ביישוב
>> ארוכות טווח: לפתח תוכנית לימודים ארצית, להרחיב את המשפחה, להעמיק בלימודי קבלה

תנועת הנוער התורני לאומי
הראשונה בישראל

ציטוט אופייני:

"התורה היא נשמת האומה, והמדינה היא גופה. עלינו לחבר ביניהן בהרמוניה"

מנחם זילברשטיין

מנחם זילברשטיין הוא עורך דין בן 36, נשוי ואב לחמישה, המתגורר בשכונת רמות בירושלים. גדל בבני ברק, למשפחה חרדית ליטאית - אביו ראש כולל ואמו מורה בסמינר לבנות. מנחם הוא הבן השלישי מתוך שמונה ילדים, ומתחזק קשר קרוב עם משפחתו המורחבת למרות ההבדלים האידיאולוגיים.

בגיל תיכון היה בלימודים אינטנסיביים בישיבה קטנה, מנחם גילה עניין בהיסטוריה ומשפטים כבר בגיל צעיר. בגיל 18 החל להתקרב לרעיונות ציוניים, מה שהוביל למתחים משפחתיים. למד בישיבת הסדר והתגייס לצה"ל, שירת בחיל המודיעין.

כיום, מנחם עובד כעורך דין בתחום דיני העבודה במשרד פרטי, ומתמחה בייצוג עובדים חרדים. הוא מתמודד עם האתגר של שילוב ערכי תורה ועבודה, ומנסה לגשר בין העולם החרדי לעולם הכללי בישראל.

מנחם זילברשטיין מנהל אורח חיים חרדי קפדני, הכולל תפילות יומיות, לימוד תורה קבוע, והקפדה על כשרות וצניעות. במקביל, הוא משלב ערכים ציוניים כמו שירות צבאי ותרומה למדינה. הוא ואשתו, שרה, מחנכים את ילדיהם לשילוב בין עולם התורה לאהבת הארץ. תחביביו כוללים לימוד גמרא, היסטוריה של ארץ ישראל, טיולים בשבילי הארץ, וכתיבת מאמרים בנושאי יהדות וציונות. מנחם אוהב מוזיקה חסידית וזמר עברי קלאסי. הוא פעיל בקהילתו ומארגן שיעורי תורה ופעילויות לקירוב לבבות בין חרדים וחילונים.

אמונות וערכים:

>> מאמין באלוהים ובתורת ישראל כמקור הסמכות העליון
>> רואה בהקמת מדינת ישראל התגשמות חזון הגאולה
>> תומך בשילוב חרדים בחברה הישראלית, כולל בצבא ובשוק העבודה
>> מאמין בחשיבות לימוד התורה לצד רכישת השכלה כללית
>> מחויב לערכי צדק חברתי ועזרה לזולת

אתגרים ופחדים:

>> מתמודד עם ביקורת מצד משפחתו וקהילת המוצא על אורח חייו ה"מודרני"
>> חושש מאובדן זהות חרדית בקרב ילדיו
>> מודאג מהקיטוב בחברה הישראלית ומהיחס השלילי כלפי חרדים
>> מתקשה לאזן בין דרישות העבודה ללימוד התורה והמשפחה
>> חרד מהשפעות שליליות של הטכנולוגיה והתקשורת על הקהילה החרדית

שאיפות ויעדים:

>> להקים מכון המשלב לימודי קודש עם הכשרה מקצועית לחרדים
>> לכתוב ספר על ההיסטוריה של הציונות מנקודת מבט תורנית
>> להרחיב את פעילות הגישור בין הציבור החרדי לחילוני
>> לקדם חקיקה המגנה על זכויות עובדים חרדים
>> להעמיק בלימודי קבלה ולשלב את תובנותיה בעבודתו המשפטית

יחס לטכנולוגיה ומדיה חברתית:

>> משתמש באינטרנט ובטלפון חכם עם סינון תוכן
>> פעיל בפורומים מקצועיים ובקבוצות וווטסאפ קהילתיות
>> מנהל בלוג תורני-ציוני, אך נמנע משימוש ברשתות חברתיות פופולריות

יחס לכסף:

>> מקפיד על אורח חיים צנוע ומעשר כספים >> משקיע בחינוך ילדיו ובספרייה תורנית מקיפה >> תורם לארגוני צדקה ולמוסדות תורניים-ציוניים

חזון למדינת ישראל:

>> מדינה יהודית המשלבת הלכה עם דמוקרטיה מודרנית
>> שילוב מלא של הציבור החרדי בכל תחומי החיים במדינה
>> חיזוק מערכת החינוך התורנית לצד לימודי ליבה
>> קידום צדק חברתי וצמצום פערים בחברה הישראלית
>> מצביע למפלגת "נועם" או "הציונות הדתית", בשל שילוב ערכי תורה וציונות

חלומות סודיים:

>> לעלות לגור ביישוב מעורב של חרדים וחילונים בגליל
>> ללמוד תואר שני במשפטים באוניברסיטה העברית

מטרות:

>> קצרות טווח: לפתוח סניף של משרדו בבני ברק, לארגן סמינר על יהדות וציונות
>> ארוכות טווח: להיבחר לכנסת כנציג חרדי-לאומי, להקים רשת מוסדות חינוך המשלבים תורה ומדע

תנועת הנוער התורני לאומי
הראשונה בישראל

ציטוט אופייני:

"היהדות היא מסע,
לא יעד. עלינו לחיות
אותה בדיאלוג מתמיד
עם העולם המודרני"

רונית לוי

רונית לוי היא אשת הייטק בת 34, נשואה ואם לשניים, המתגוררת בשוהם. גדלה במודיעין, למשפחה דתית-לאומית מסורתית - אביה מהנדס ואמה מורה לאנגלית. רונית היא הבת הבכורה מתוך שלושה ילדים, עם קשר קרוב למשפחתה למרות הבדלים מסוימים באורח החיים.

למדה בבית ספר ממלכתי-דתי, רונית הצטיינה במדעים ובספורט. בתיכון התנדבה כמגישת עזרא ראשונה במד"א. שירתה בצה"ל כקצינת מודיעין, חוויה שהשפיעה על השקפת עולמה ואורח חייה.

כיום, רונית עובדת כמנהלת פיתוח בחברת סטארט-אפ בתחום הבינה המלאכותית. היא מתמודדת עם האתגר של שילוב קריירה תובענית עם חיי משפחה ושמירה על מסורת יהודית בסביבה חילונית ברובה.

רונית לוי מנהלת אורח חיים דתי-מודרני, המשלב שמירת שבת וכשרות עם פתיחות לתרבות ולחברה הכללית. היא ובעלה, עמית, מקפידים על קידוש וארוחות שבת משפחתיות, אך גם יוצאים לבילויים עם חברים חילונים. הם מחנכים את ילדיהם לערכי היהדות תוך עידוד חשיבה ביקורתית ופתיחות לעולם.
תחביבים ותחומי עניין: ריצה ויוגה, קריאת ספרות מגוונת, כולל ספרות תורנית ופילוסופיה, בישול ואפייה, עם דגש על מאכלים מסורתיים בגרסאות מודרניות, מוזיקה - מחבבת הן מוזיקה ישראלית עכשווית והן פיוטים מסורתיים, וטיולים בארץ ובחו"ל, תוך שילוב אתרי מורשת יהודית

אמונות וערכים

>> מאמינה באלוהים ובערכי היהדות, אך מפרשת אותם באופן ליברלי ומודרני
>> מאמינה בחשיבות השילוב בין לימודי קודש ללימודים כלליים
>> רואה בישראל מדינה יהודית ודמוקרטית ותומכת בפתרון שתי המדינות
>> מחויבת לערכי צדק חברתי וסביבתי

אתגרים ופחדים:

>> מתמודדת עם לחץ לאזן בין קריירה, משפחה ושמירת מסורת
>> חוששת מאובדן זהות יהודית של ילדיה בחברה חילונית
>> מודאגת מהקיטוב בחברה הישראלית ומהקצנה דתית
>> מתלבטת לגבי חינוך הילדים - בין מסגרות דתיות לממלכתיות
>> חרדה מהשפעות הטכנולוגיה על ערכי המשפחה והקהילה

שאיפות ויעדים:

>> לקדם יוזמות לשילוב נשים דתיות בתעשיית ההייטק
>> להקים קהילה דתית-מודרנית בשוהם
>> לפתח אפליקציה המנגישה תכנים יהודיים לקהל חילוני
>> להעמיק בלימודי יהדות ולשלב תובנות בחיי היומיום
>> לכתוב בלוג על אתגרי החיים כאשת קריירה דתייה

יחס לטכנולוגיה ומדיה חברתית:

>> משתמשת באופן נרחב בטכנולוגיה, תוך הקפדה על גבולות בשבת ובחגים
>> פעילה ברשתות חברתיות, בעיקר לינקדאין וטוויטר למטרות מקצועיות
>> מנהלת קבוצת פייסבוק לנשים דתיות בהייטק

יחס לכסף:

>> מרוויחה היטב אך מקפידה על אורח חיים מאוזן >> תורמת לצדקה ולארגונים העוסקים בגישור בין דתיים לחילונים >> משקיעה בחינוך ובחוויות משפחתיות

חזון למדינת ישראל:

>> מדינה המשלבת ערכי יהדות עם דמוקרטיה ליברלית
>> קידום דיאלוג ושיתוף פעולה בין כל חלקי החברה הישראלית
>> חיזוק מערכת החינוך הממלכתית-דתית עם דגש על מצוינות ופתיחות
>> קידום שוויון הזדמנויות לכל המגזרים, כולל חרדים וערבים
>> מצביעה למפלגת "כחול לבן" או "העבודה", בשל שילוב ערכים יהודיים עם תפיסות ליברליות

חלומות סודיים:

>> לעבור שנה בניו יורק ולחוות קהילה יהודית-אמריקאית מודרנית
>> ללמוד לנגן בגיטרה ולהלחין שירים המשלבים מילים מהמקורות

מטרות:

>> קצרות טווח: להשלים הסמכה כמנטורית בתעשיית ההייטק, לארגן סדנת העצמה לנשים דתיות
>> ארוכות טווח: לפתוח מרכז לחדשנות טכנולוגית בתחום היהדות, לכתוב ספר על אימהות קריירה בעולם הדתי-מודרני

תנועת הנוער התורני לאומי
הראשונה בישראל

ציטוט אופייני:

"טכנולוגיה היא כלי, לא מטרה. המטרה היא לשפר את חיי האדם"

אורי כהן

אורי כהן הוא מתכנת בכיר בן 32, רווק המתגורר בדירה שכורה ברמת־גן. גדל בבית אריה, למשפחה מעורבת - אבא דתי ואמא חילונית - אביו פרופסור לפיזיקה ואמו עורכת דין בכירה. אורי הוא אח בכור, עם קשר קרוב אך מורכב עם משפחתו. הוא עזב את החינוך הדתי בגיל 15 ועבר לבית ספר ממלכתי בכפר הירוק.

במהלך שנות התיכון הביעה עניין עמוק במדע וטכנולוגיה, אורי זכה בגיל 10 בתחרות רובוטיקה ארצית. למרות הישגיו, הוא חווה משבר זהות ותקופה של דיכאון קל בתיכון. את שירותו הצבאי ביצע ביחידה טכנולוגית מובחרת, מה שתרם להתפתחות הקריירה שלו.

כיום, אורי עובד בתחום פיתוח אפליקציות לשיפור בריאות נפשית על אף שהוא מתלבט לגבי האתיקה של שימוש באינטליגנציה מלאכותית בתחום בריאות הנפש.

הוא מנהל אורח חיים אינטנסיבי אך מאוזן, המשלב עבודה רבה עם מדיטציה יומית ויוגה. מקפיד על דיאטת קטו ותזונה בריאה, ומתנדב בהוראת תכנות לנוער בסיכון בדרום תל אביב. תחביביו כוללים יוגה, טיולי שטח, צפרות, ולימוד ערבית. בנוסף, אורי אוהב בישול בשר על האש ומוזיקה כמו ג'אז ומוזיקה הודית קלאסית.

אורי כהן יהודי שלא מגדיר את יחסיו עם ה', אך מחפש אותו בכל נבכי החיים. הוא מחפש שילוב בין קידמה טכנולוגית לרוחניות. הוא מאמין בשלום ובמתן הזדמנות שווה לכל אדם. מטרתו היא להקים סטארט-אפ המשלב טכנולוגיה עם בריאות נפשית.

אורי מתמודד עם אתגרים כמו לחץ בעבודה, חיפוש אחר איזון בין קריירה לחיים אישיים, וחשש מכישלון מקצועי ומאכזבת הוריו. עם כל זאת, הוא שואף להקים משפחה ולפרוש מוקדם לטובת פרויקטים חברתיים. תחושת אחריות חברתית וחדשנות מובילים את דרכו.

שאיפות ויעדים:

>> להקים סטארט-אפ המשלב טכנולוגיה עם בריאות נפשית
>> לצאת למסע רוחני בטיבט
>> להקים משפחה (אך חושש מהמחויבות)
>> פרישה מוקדמת לטובת פרויקטים חברתיים
>> חווה קונפליקט בין שאיפות מקצועיות לרצון בחיים פשוטים ורוחניים

אתגרים ופחדים:

>> מתמודד עם לחץ בעבודה
>> מחפש איזון בין קריירה לחיים אישיים
>> חושש מכישלון מקצועי ומאכזב את הוריו
>> חרד מהמצב הביטחוני בישראל
>> סובל מחרדות וכאבי גב כרוניים

יחס לטכנולוגיה ומדיה חברתית:

>> משתמש אינטנסיבי בטכנולוגיה בעבודה, מנסה להגביל בחיים האישיים
>> פעיל בטוויטר ולינקדאין לצרכי עבודה
>> נמנע מפייסבוק ואינסטגרם

יחס לכסף:

>> מרוויח היטב אך חי בצניעות יחסית
>> תורם 5% מהכנסתו לצדקה באופן קבוע
>> חוסך לפרישה מוקדמת או להשקעה

חזון למדינת ישראל:

>> מדינה מתקדמת טכנולוגית עם דגש על איכות חיים, בריאות נפשית והושטת יד תמידית לשלום.
>> רוצה להגדיל תקציבי חינוך ורווחה, במיוחד בפריפריה, גם על חשבון תקציבי תרבות, דת ומורשת.
>> הוא מצביע למפלגת מרצ, כיוון שהוא מעריך את החתירה המתמדת של המפלגה לקידום אג'נדה סביבתית אחראית, להזדמנות שווה לכל אדם ולנכונותה המתמדת לבחון כל הזדמנות לשלום ופיוס, על אף הקשיים.

חלומות סודיים:

>> לכתוב רומן מדע בדיוני
>> לחיות בקהילה אקולוגית מבודדת

מטרות:

>> קצרות טווח: לסיים פיתוח האפליקציה הנוכחית, ללמוד עוד שפה
>> ארוכות טווח: להקים סטארט-אפ משלו, לטייל בעולם ולחקור פילוסופיות שונות

תנועת הנוער התורני לאומי
הראשונה בישראל

ציטוט אופייני:

"כל מרחב שאנחנו יוצרים הוא סיפור חדש, אפשרות לכתיבה מחודשת של הקשר בין האדם לטבע"

נטליה לוינסון

נטליה לוינסון היא אישה בת 38, נשואה ואם לשני ילדים, המתגוררת בחיפה. היא נולדה בסנט פטרסבורג למשפחה משכילה - אביה היה פרופסור לספרות רוסית ואמה מורה לכימיה. בגיל 25 עלתה לישראל בעקבות אהבתה לארכיטקט ישראלי, יונתן לוינסון, שפגשה במהלך ביקור מקצועי. למרות הקשיים הראשוניים של הקליטה בישראל, כולל לימוד השפה והסתגלות לתרבות חדשה, נטליה הצליחה לבנות לעצמה חיים חדשים ומספקים.

נטליה היא אדריכלית נוף מובילה, המתמחה בעיצוב מרחבים ירוקים ובני קיימא בפרויקטים ציבוריים ופרטיים. היא שילבה בעבודתה את המורשת התרבותית הרוסית שלה עם האקלים והצרכים הייחודיים של ישראל. היא מרבה להרצות בכנסים בינלאומיים על חשיבות השילוב בין עיצוב אקולוגי לתרבות המקומית. בנוסף, נטליה מתנדבת בעמותה לשילוב עולים חדשים בעבודה במקצועות חופשיים.

נטליה לוינסון נטליה מתמודדת עם קונפליקט פנימי בין שמירת זהותה התרבותית הרוסית לבין האינטגרציה המלאה לתרבות הישראלית. היא מאמינה בערכים של קיימות, שוויון מגדרי ושיתוף פעולה בין תרבויות, אך לעיתים חשה שמתח קיים בין הערכים שהביאה איתה מרוסיה לבין מה שהיא חווה בישראל. הדילמות האלו מעסיקות אותה בעבודתה, במיוחד בפרויקטים ציבוריים שנוגעים לרב-תרבותיות.

>> שאיפות ויעדים:

שואפת לפתוח משרד אדריכלות משלה, שמתמחה בפרויקטים של שיקום אקולוגי ובנייה בת קיימא. היא רוצה גם לפרסם ספר על אדריכלות נוף והשפעות תרבותיות, שיחבר בין התרבויות השונות שהיא חיה בהן. בנוסף, היא חולמת לחזור לבקר בסנט פטרסבורג עם משפחתה ולהציג להם את הבית שבו גדלה.

>> אתגרים ופחדים:

למרות ההצלחה המקצועית שלה, נטליה מתמודדת עם תחושת זרות מסוימת גם אחרי שנים רבות בישראל. היא חוששת שהילדים שלה יאבדו את הקשר לשורשיהם הרוסיים מחד והישראליים מאידך, ואינה בטוחה כיצד לשמר את הזהות הכפולה הזו.

>> סיכום חזון אישי וחברתי:

רואה את עצמה כאישה של גשר בין תרבויות - רוסית וישראלית, אדריכלית וסביבתית, מסורתית וחדשנית. היא שואפת לקדם פרויקטים שמשלבים קיימות עם תרבות, ולבנות עתיד שבו ישראל תוכל לשמר את הטבע שלה תוך כדי פיתוח ובנייה מודרניים.

>> חזון למדינת ישראל:

רואה את ישראל כמדינה המשלבת בין קידמה טכנולוגית ושמירה על ערכים סביבתיים. היא שואפת לראות חברה שוויונית, עם דגש על חינוך, תרבות ואיכות חיים, תוך שמירה על קשר עם הטבע ועם המורשת התרבותית של כל קבוצה בישראל.

>> יחס למסורת:

מכבדת את המסורת, אך היא נוטה להתמקד בהיבטים תרבותיים ואסתטיים יותר מאשר דתיים. היא שומרת על אלמנטים מסוימים מהתרבות הרוסית וממזגת אותם עם החיים בישראל, אך לא רואה את עצמה כמאמינה אדוקה.

>> יחס לטכנולוגיה ומדיה חברתית:

משתמשת בטכנולוגיה ככלי עבודה יעיל, אך היא משתדלת לשמור על איזון ולא לתת לטכנולוגיה להשתלט על חייה האישיים. היא פעילה בלינקדאין ובאינסטגרם, שם היא משתפת בעבודותיה ומחשבותיה על אדריכלות וסביבה, אך נמנעת משימוש מופרז במדיה החברתית.

>> יחס לכסף:

חיה חיים פשוטים יחסית, למרות הכנסתה הנאה מעבודתה. היא חוסכת לעתיד ילדיה ולפרויקטים חברתיים שהיא רוצה להקים, ומאמינה בשימוש מושכל בכסף למען מטרות טובות וחשובות.

>> חלומות סודיים:

חולמת לחזור לסנט פטרסבורג ולבקר במקומות שהיו משמעותיים עבורה בילדותה. היא גם רוצה לכתוב רומן שמתאר את חוויותיה כעולה חדשה לישראל וכאישה המשלבת בין שתי תרבויות.

>> מטרות:

קצרות טווח: רוצה לסיים את הפרויקט הנוכחי שלה, המשלב בין עיצוב ירוק לפיתוח עירוני. בטווח הארוך, היא שואפת להקים משרד עצמאי ולפרסם ספר על אדריכלות נוף.

תנועת הנוער התורני לאומי
הראשונה בישראל

ציטוט אופייני:

"חוזקה של ישראל טמון ביכולתה לחדש ולהמציא את עצמה מחדש בכל פעם. זו המורשת שלנו וזה העתיד שלנו"

רועי שמעון

רועי שמעון הוא איש עסקים בן 38, נשוי ואב לשלושה, המתגורר בבית פרטי בראשון לציון. גדל במשפחה מסורתית בבאר שבע, בן להורים ממוצא מרוקאי. אביו היה קבלן בניין ואמו מורה בבית ספר יסודי. רועי הוא הבן הבכור מבין ארבעה אחים, עם קשר חזק למשפחתו המורחבת.

רועי למד בבית ספר ממלכתי והצטיין בלימודיו, במיוחד במתמטיקה ומדעים. בנעוריו היה פעיל בתנועת הנוער "הצופים" והתנדב במד"א. את שירותו הצבאי עשה ביחידת עילית של חיל המודיעין, שם פיתח כישורי ניתוח ואסטרטגיה.

לאחר הצבא, רועי למד מנהל עסקים וכלכלה באוניברסיטת תל אביב. במהלך לימודיו עבד כמלצר וכמדריך טיולים, מה שחיזק את כישורי התקשורת והמנהיגות שלו. לאחר סיום התואר, הצטרף לחברת הייטק מובילה והתקדם במהירות לתפקידי ניהול.

כיום, רועי הוא מנכ"ל ושותף בחברת סטארט-אפ המתמחה בפתרונות אבטחה מבוססי בינה מלאכותית. הוא מאמין בחדשנות טכנולוגית ככלי לחיזוק הביטחון הלאומי וצמיחה כלכלית. רועי מנהל אורח חיים עמוס ותובעני, משלב עבודה אינטנסיבית עם זמן איכות למשפחה.

רועי אוהב ספורט ומשחק כדורסל פעם בשבוע עם חברים. הוא חובב היסטוריה צבאית וקורא הרבה בנושא. בזמנו הפנוי, הוא נהנה מטיולי ג'יפים בארץ ומבישול על האש למשפחה וחברים. רועי גם מתנדב בעמותה המסייעת לחיילים בודדים.

רועי שמעון למרות היותו חילוני, רועי מכבד את המסורת היהודית ומקפיד על קידוש בערב שבת ועל חגיגת החגים. הוא מאמין בערכים של עבודה קשה, אחריות אישית וציונות. רועי תומך במדיניות כלכלית של שוק חופשי עם פיקוח מינימלי של הממשלה, ומאמין שזו הדרך הטובה ביותר לצמיחה ושגשוג.
רועי מודאג מהאיומים הביטחוניים על ישראל ותומך בקו נוקשה מול אויבי המדינה. הוא סבור שיש לחזק את ההתיישבות ביהודה ושומרון מטעמי ביטחון. עם זאת, הוא פתוח לפשרות טריטוריאליות במסגרת הסכם שלום אמיתי. רועי תומך בשוויון זכויות מלא לכל אזרחי ישראל, אך מדגיש את חשיבות שמירת אופייה היהודי של המדינה.

שאיפות ויעדים:

>> להפוך את חברת הסטארט-אפ שלו למובילה עולמית בתחומה.
>> לקדם חקיקה שתעודד יזמות וחדשנות בישראל.
>> להרחיב את פעילות ההתנדבות שלו לסיוע לחיילים משוחררים.
>> לטייל עם המשפחה בעקבות ההיסטוריה היהודית באירופה.

אתגרים ופחדים:

>> לחץ תמידי בניהול העסק והתחרות בשוק הגלובלי.
>> דאגה לביטחון המשפחה נוכח המצב הביטחוני.
>> חשש מפני התחזקות תנועות אנטי-ישראליות בעולם.
>> התמודדות עם שחיקה ואיזון בין קריירה למשפחה.

יחס לטכנולוגיה ומדיה חברתית:

>> משתמש נלהב בטכנולוגיות מתקדמות בעבודה ובבית.
>> פעיל בלינקדאין לצרכים עסקיים ובטוויטר לדיונים פוליטיים.
>> מגביל את השימוש של ילדיו ברשתות חברתיות מתוך דאגה לפרטיותם.

יחס לכסף:

>> מאמין בחיסכון והשקעות לטווח ארוך.
>> תורם באופן קבוע לעמותות התומכות בחיילים ובנפגעי טרור.
>> מעריך הצלחה כלכלית אך מקפיד על צניעות יחסית בסגנון החיים.

חזון למדינת ישראל:

>> מדינה חזקה ובטוחה, מובילה בתחום הטכנולוגיה והחדשנות.
>> כלכלת שוק חופשי עם רגולציה מינימלית לעידוד יזמות וצמיחה.
>> חיזוק מערכת החינוך עם דגש על מצוינות, ערכים לאומיים וכישורים טכנולוגיים.
>> שמירה על זהותה היהודית של המדינה לצד שוויון זכויות מלא לכל אזרחיה.
>> רועי מצביע לליכוד, מאמין שהמפלגה מייצגת את השילוב הנכון בין ביטחון, כלכלה חופשית וערכים לאומיים.

חלומות סודיים:

>> לכתוב ספר על ההיסטוריה הכלכלית של ישראל.
>> להקים קרן השקעות לעידוד יזמות בפריפריה.

מטרות:

>> קצרות טווח: להשיק את המוצר החדש של החברה, לשפר את כושרו הגופני.
>> ארוכות טווח: להרחיב את פעילות החברה לשווקים בינלאומיים, לקדם רפורמות כלכליות ברמה הלאומית.

תנועת הנוער התורני לאומי
הראשונה בישראל

ציטוט אופייני:

"המסורת היא לא כבלים שמגבילים אותנו, אלא שורשים שמזינים אותנו ומאפשרים לנו לצמוח ולהתחדש"

שירה אוחנה

שירה אוחנה היא אשת חינוך בת 35, נשואה ואם לארבעה, המתגוררת בשכונת נווה יעקב בירושלים. גדלה במשפחה מסורתית באשדוד, להורים ממוצא תוניסאי. אביה היה בעל מכולת שכונתית ואמה עקרת בית פעילה בקהילה. שירה היא הבת השנייה מבין חמישה אחים ואחיות, עם קשרים חזקים למשפחתה המורחבת.

שירה למדה בבית ספר ממלכתי-דתי והצטיינה בלימודי ספרות ותנ"ך. בנעוריה הייתה פעילה בתנועת נוער והתנדבה במועדונית לילדים בסיכון. לאחר התיכון, עשתה שנת שירות לאומי בפנימייה לנוער בסיכון בדרום הארץ.

לאחר השירות הלאומי, שירה למדה חינוך וספרות באוניברסיטה העברית בירושלים. במהלך לימודיה עבדה כמדריכת טיולים בארץ ישראל, מה שחיזק את אהבתה למורשת ולנופי הארץ. לאחר סיום התואר, החלה לעבוד כמורה לספרות בתיכון מקיף בירושלים.

כיום, שירה היא רכזת החינוך החברתי בבית הספר בו היא מלמדת. היא מאמינה בחינוך המשלב ערכים יהודיים עם פתיחות לעולם המודרני. שירה מובילה תוכניות לחיבור התלמידים למסורת ולקהילה, לצד פיתוח מיומנויות של המאה ה-21.

שירה אוחנה שירה מנהלת אורח חיים מסורתי, מקפידה על כשרות, שמירת שבת וחגים, אך גם צופה בטלוויזיה ומשתמשת בטכנולוגיה בחיי היומיום. היא מאמינה בשילוב בין מסורת למודרנה, ומחפשת דרכים ליישב בין העולמות.
בזמנה הפנוי, שירה נהנית מבישול מאכלים מסורתיים, קריאת ספרות עברית ועולמית, וטיולים משפחתיים ברחבי הארץ. היא גם משתתפת בחוג ללימוד תורה לנשים ומתנדבת בארגון המסייע לכלות נזקקות.

השקפת עולם ואמונות:

>> מאמינה בחשיבות המסורת היהודית כמקור לערכים ומוסר.
>> תומכת בשילוב בין דת למדינה, אך מתנגדת לכפייה דתית.
>> מאמינה בשוויון זכויות ובכבוד לכל אדם, ללא הבדל דת, מין או מוצא.
>> רואה חשיבות בחיזוק הזהות היהודית-ישראלית בחברה.

שאיפות ויעדים:

>> לפתח תוכנית לימודים המשלבת ערכי מסורת עם כישורי המאה ה-21.
>> להקים מרכז קהילתי לדיאלוג בין חילונים, מסורתיים ודתיים.
>> לכתוב ספר על החיבור בין מסורת יהודית לחיים מודרניים.
>> להרחיב את פעילות ההתנדבות שלה לתמיכה במשפחות במצוקה.

אתגרים ופחדים:

>> דאגה מהתרחקות הדור הצעיר מהמסורת והערכים היהודיים.
>> חשש מפני קיטוב גובר בחברה הישראלית.
>> התמודדות עם אתגרי החינוך בעידן הדיגיטלי.
>> לחץ לאזן בין קריירה, משפחה ומחויבויות קהילתיות.

יחס לטכנולוגיה ומדיה חברתית:

>> משתמשת בטכנולוגיה ככלי חינוכי וליצירת קשר עם תלמידים והורים.
>> פעילה בפייסבוק לשיתוף רעיונות חינוכיים ויצירת קהילה וירטואלית.
>> מודאגת מההשפעות השליליות של מדיה חברתית על בני נוער.

יחס לכסף:

>> מאמינה בחיים צנועים עם דגש על ערכים ולא על חומרנות.
>> תורמת באופן קבוע לצדקה ולארגוני חסד בקהילה.
>> מנהלת תקציב משפחתי מאוזן, עם דגש על חיסכון לחינוך הילדים.

חזון למדינת ישראל:

>> מדינה המשלבת ערכי יהדות עם דמוקרטיה וקדמה.
>> מערכת חינוך המדגישה מצוינות לצד ערכים יהודיים ואהבת הארץ.
>> חברה מלוכדת המכבדת את המסורת לצד פתיחות לחידושים.
>> קידום דיאלוג בין כל חלקי החברה הישראלית.
>> מצביעה למפלגת "ימינה", מאמינה שהיא מייצגת את האיזון הנכון בין מסורת יהודית, ציונות מודרנית וערכים דמוקרטיים.

חלומות סודיים:

>> לפתוח בית ספר משלה המשלב לימודי קודש עם אמנויות ומדעים.
>> לכתוב סדרת ספרי ילדים העוסקים במסורת יהודית בעולם מודרני.

מטרות:

>> קצרות טווח: להטמיע תוכנית חדשה לחיבור תלמידים למורשת דרך אמנות ומוזיקה, לארגן סמינר לצוות המורים בנושא חינוך ערכי.
>> ארוכות טווח: לקדם רפורמה במערכת החינוך לשילוב מעמיק יותר של ערכי מסורת וחדשנות, להקים רשת של מרכזי דיאלוג קהילתיים ברחבי הארץ.

תנועת הנוער התורני לאומי
הראשונה בישראל

ציטוט אופייני:

"כל יהודי הוא יהלום, לפעמים רק צריך לצחצח אותו קצת כדי לגלות את הברק הפנימי."

יוסף יצחק שניאורסון

יוסף יצחק שניאורסון הוא שליח חב"ד בן 42, נשוי ואב לשמונה, המתגורר בבית חב"ד שהקים בעיר אוניברסיטאית במרכז הארץ. נולד וגדל בכפר חב"ד, בן למשפחה ותיקה בחסידות. אביו היה ראש ישיבה ואמו מורה בבית ספר חב"ד לבנות. יוסף יצחק הוא הבן השלישי מבין עשרה אחים ואחיות, עם קשרים הדוקים לקהילת חב"ד העולמית.

יוסף יצחק למד בחיידר ובישיבות חב"ד, כולל שנתיים ב-770 בברוקלין. הצטיין בלימודי חסידות ותלמוד, וגילה כישרון מיוחד בהסברה ובקירוב לבבות. בגיל 20 התחתן עם רבקה, בת למשפחת שלוחים מדרום אפריקה, בשידוך שנעשה בהמלצת המשפיע שלו.

לאחר החתונה, הזוג יצא לשליחות בישראל, תחילה כעוזרים לשליח ותיק ולאחר מכן הקימו את בית חב"ד שלהם. יוסף יצחק רואה בשליחותו ייעוד חיים, להפיץ יהדות ולקרב יהודים לאור החסידות.

כיום, יוסף יצחק מנהל את בית חב"ד, מארגן שיעורי תורה, אירועי חג, ופעילויות קירוב לסטודנטים ולתושבי האזור. הוא מפעיל תפילין סטנד בקמפוס, מארגן סעודות שבת לסטודנטים, ומנהל מרכז לייעוץ רוחני. בנוסף, הוא מעביר הרצאות על יהדות וחסידות במקומות עבודה ובמוסדות שונים.

יוסף יצחק שניאורסון

אורח חיים ואמונות:

>> מקפיד על קלה כחמורה בהלכה, עם דגש על מנהגי ונוסח חב"ד.
>> מאמין באהבת ישראל ובקירוב כל יהודי, ללא שיפוטיות.
>> דוגל בשילוב לימוד החסידות עם לימוד הנגלה בתורה.
>> מקפיד על לימוד יומי של תניא ורמב"ם, כתקנת הרבי.
>> מאמין בחשיבות של שמחה בעבודת ה' ובחיים בכלל.

חזונו לעם ישראל ולעולם:

>> הפצת המעיינות של תורת החסידות לכל יהודי.
>> הכנת העולם לביאת המשיח, שלדעתו תתרחש בקרוב.
>> חיזוק הזהות היהודית והגאווה היהודית בקרב יהודים מכל הרקעים.
>> קידום שבע מצוות בני נח בקרב אומות העולם.
>> יוסף יצחק לא מצביע בבחירות, מתוך אמונה שהרבי הורה להימנע מפוליטיקה מפלגתית. עם זאת, הוא תומך במדיניות המחזקת את ביטחון ישראל ואת אופייה היהודי של המדינה.

שאיפות ויעדים:

>> להרחיב את פעילות בית חב"ד ולהגיע ליותר יהודים באזור.
>> לפתוח מרכז לימודי יהדות וחסידות לסטודנטים.
>> לארגן נסיעה קבוצתית של מקורבים לרבי ב-770.
>> לכתוב ספר על תורת חב"ד בשפה המותאמת לדור הצעיר.

אתגרים ופחדים:

>> דאגה מהתבוללות והתרחקות של יהודים מהמסורת.
>> אתגר כלכלי בהחזקת בית חב"ד ומימון הפעילויות.
>> התמודדות עם ביקורת ודעות קדומות כלפי חב"ד וחרדים בכלל.
>> חשש מהשפעות שליליות של הטכנולוגיה והאינטרנט על הנוער.

יחס לטכנולוגיה ומדיה חברתית:

>> משתמש בטכנולוגיה ככלי להפצת יהדות, עם פיקוח והגבלות.
>> מפעיל דף פייסבוק ואינסטגרם לבית חב"ד, עם תכנים תורניים ועדכונים על פעילויות.
>> מקפיד על שימוש ב"סמארטפון כשר" עם הגבלות אינטרנט.
>> מעביר שיעורים מקוונים ומפיץ תוכן יהודי ברשתות החברתיות.

יחס לכסף:

>> רואה בכסף אמצעי לקיום השליחות ולא מטרה בפני עצמה.
>> מגייס תרומות באופן אינטנסיבי לפעילות בית חב"ד.
>> חי בצניעות יחסית, אך מקפיד על לבוש מכובד (חליפה וכובע).
>> מאמין ב"עשר בשביל שתתעשר" ומעודד נתינת צדקה.

חלומות סודיים:

>> להקים ישיבה לבעלי תשובה המשלבת לימודי קודש עם הכנה לחיי פרנסה.
>> לכתוב ניגון חב"די חדש שיתפשט בכל העולם היהודי.

מטרות:

>> קצרות טווח: להגדיל את מספר המשתתפים בסעודות השבת, לפתוח שיעור יומי חדש בחסידות.
>> ארוכות טווח: להקים קמפוס חב"ד שיכלול בית כנסת, מרכז לימודים, ומעונות לסטודנטים יהודים.

"כיצד הן עומדין רבי יוחנן ור' אלעזר חד אמר פניהם איש אל אחיו וחד אמר פניהם לבית ולמאן דאמר 'פניהם איש אל אחיו' הא כתיב (דברי הימים ב ג, יג) 'ופניהם לבית' לא קשיא, כאן בזמן שישראל עושין רצונו של מקום כאן בזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום.."

(בבא בתרא צט, א)